

DECIZIA COMISIEI**din 16 octombrie 2013****privind ajutorul de stat SA. 18211 (C 25/2005) (ex NN 21/2005) acordat de Republica Slovacă societății Frucona Košice a.s.***[notificată cu numărul C(2013) 6261]***(Numai textul în limba slovacă este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2014/342/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf ⁽¹⁾,după ce părțile interesate au fost invitate să prezinte observații în temeiul dispoziției de mai sus și ținând seama de observațiile respective ⁽²⁾,

întrucât:

I. PROCEDURĂ**1. PROCEDURA LA COMISIE**

- (1) Prin scrisoarea din 15 octombrie 2004, înregistrată la 25 octombrie 2004, Comisia a primit o plângere în legătură cu un presupus ajutor de stat ilegal acordat societății Frucona Košice, a. s. Reclamantul a trimis informații suplimentare la 3 februarie 2005. La 24 mai 2005 a avut loc o întâlnire cu reclamantul.
- (2) În urma informațiilor furnizate de reclamant, Comisia a solicitat Slovaciei, prin scrisoarea din 6 decembrie 2004, informații privind măsura contestată. Slovacia a răspuns prin scrisoarea din 4 ianuarie 2005, înregistrată la 17 ianuarie 2005, informând Comisia cu privire la un posibil ajutor ilegal acordat societății Frucona Košice a. s. în contextul unui concordat cu creditorii și solicitând Comisiei să aprobe ajutorul respectiv ca ajutor pentru salvarea unei societăți aflate în dificultăți financiare. Slovacia a transmis informații suplimentare prin scrisoarea din 24 ianuarie 2005, înregistrată la 28 ianuarie 2005. Comisia a solicitat și alte informații prin scrisoarea din 9 februarie 2005, la care a primit răspuns prin scrisoarea din 4 martie 2005, înregistrată la 10 martie 2005. La 12 mai 2005 a avut loc o întâlnire cu autoritățile slovace.
- (3) Prin scrisoarea din 5 iulie 2005, Comisia a informat Slovacia în legătură cu decizia sa de a iniția, în ceea ce privește ajutorul în cauză, procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din TFUE.
- (4) Decizia Comisiei de a iniția procedura a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾. Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la măsura respectivă.
- (5) Autoritățile slovace au transmis observații prin scrisoarea din 10 octombrie 2005, înregistrată la 17 octombrie 2005. Prin scrisoarea din 24 octombrie 2005, înregistrată la 25 octombrie 2005, Comisia a primit observațiile unei părți interesate (beneficiarul). Acestea au fost transmise Slovaciei, căreia i-a fost acordată posibilitatea de a reacționa; observațiile Slovaciei au fost primite prin scrisoarea din 16 decembrie 2005, înregistrată la 20 decembrie 2005. La 28 martie 2006 a avut loc o întâlnire în cadrul căreia beneficiarului i s-a acordat posibilitatea de a-și apăra punctul de vedere. Slovacia a furnizat informații suplimentare prin scrisoarea din 5 mai 2006, înregistrată la 8 mai 2006.

⁽¹⁾ Cu efect de la 1 decembrie 2009, articolele 87 și 88 din Tratatul CE au devenit articolele 107 și, respectiv, 108 din TFUE. În esență, cele două seturi de dispoziții sunt identice. În sensul prezentei decizii, trimiterile la articolele 107 și 108 din TFUE trebuie înțelese ca trimiteri la articolele 87 și, respectiv, 88 din Tratatul CE, după caz. TFUE a introdus, de asemenea, anumite modificări ale terminologiei, precum înlocuirea termenului de „Comunitate” cu cel de „Uniune” și a „pieței comune” cu „piața internă”. Prezenta decizie utilizează terminologia TFUE.

⁽²⁾ JO C 233, 22.9.2005, p. 47.

⁽³⁾ A se vedea nota de subsol 2.

- (6) La 7 iunie 2006 ⁽⁴⁾, Comisia a adoptat o decizie prin care a dispus recuperarea ajutorului. De la data respectivă, în cursul contactelor sale cu autoritățile slovace în legătură cu execuția respectivei decizii, Comisia a fost notificată cu privire la rezultatul procedurilor judiciare naționale referitoare la valoarea datoriei care urmează să fie introdusă în concordatul cu creditorii. Prezenta decizie trebuie să ia în considerare respectivele informații.

2. PROCEDURA LA TRIBUNAL

- (7) La 12 ianuarie 2007, Frucona Košice a.s. a introdus recurs împotriva deciziei Comisiei la Tribunalul Uniunii Europene, contestând, *inter alia*, clasificarea anulării datoriei ca ajutor de stat și susținând că aceasta a fost conformă cu principiul creditorului într-o economie de piață. Prin hotărârea din 7 decembrie 2010 (cauza T-11/07), Tribunalul a respins argumentele solicitantului și a confirmat decizia Comisiei, motivând că falimentul ar fi fost mai avantajos pentru stat decât un concordat cu creditorii.

3. PROCEDURA LA CURTEA DE JUSTIȚIE

- (8) Frucona Košice a.s. a introdus recurs împotriva hotărârii Tribunalului la Curtea de Justiție, susținând, în special, că Tribunalul nu a evaluat în mod corect aplicarea de către Comisie a principiului creditorului privat și a încercat, în mod inadmisibil, să substituie propriul raționament cu cel al Comisiei în ceea ce privește principiul creditorului privat (cauza C-73/11 P).
- (9) La 24 ianuarie 2013, Curtea de Justiție a anulat hotărârea Tribunalului. Conform concluziei Curții de Justiție, Comisia a comis o eroare evidentă de evaluare prin neluarea în considerare a duratei procedurilor de faliment în evaluarea aplicării principiului creditorului privat sau, dacă a luat în considerare acest factor, prin insuficienta motivare a deciziei sale. Cauza a fost retransmisă Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra argumentelor aduse de societate împotriva procedurii de executare a creanțelor fiscale, asupra cărora nu se pronunțase încă.

4. REVOCARE

- (10) Prin urmare, având în vedere hotărârea Curții de Justiție, Comisia consideră oportună revocarea deciziei inițiale din 7 iunie 2006 și înlocuirea acesteia cu prezenta decizie, în vederea remedierii deficiențelor identificate de Curtea de Justiție.

II. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

1. SOCIETATEA

- (11) Beneficiarul sprijinului financiar este Frucona Košice a. s., o societate al cărei obiect de activitate a fost producția de băuturi spirtoase, de băuturi nealcoolice, de conserve de fructe și legume și de oțet. După pierderea licenței, beneficiarul a încetat producția de băuturi spirtoase, dar a continuat să fie activ pe piața engros de băuturi spirtoase. Societatea este situată într-o regiune eligibilă pentru acordarea de ajutoare regionale în conformitate cu articolul 107 alineatul (3) litera (a) din TFUE.
- (12) La data la care au avut loc evenimentele relevante, beneficiarul avea aproape 200 de angajați. În observațiile sale cu privire la decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație, societatea a furnizat Comisiei datele privind cifra de afaceri (inclusiv accize și TVA), indicate în tabelul de mai jos.

Tabelul 1

Cifra de afaceri în diferite segmente de producție, inclusiv accize și TVA [SKK]

	2002	2003	2004
Oțet	28 029 500	27 605 100	11 513 600
Producția de fructe și legume	37 112 500	32 584 500	22 696 400
Varză	2 878 340	503 030	201 310

⁽⁴⁾ Decizia 2007/254/CE a Comisiei din 7 iunie 2006 privind ajutorul de stat C 25/2005 (ex NN 21/2005) pus în aplicare de Republica Slovacă în favoarea Frucona Košice a.s. (JO L 112, 30.4.2007, p. 14).

	2002	2003	2004
Băuturi nealcoolice carbonatate	9 373 800	17 601 600	17 560 100
Băuturi nealcoolice necarbonatate	2 877 700	6 420 420	7 920 010
Sucuri – 100 %	51 654 900	43 421 600	22 706 600
Băuturi spirtoase	696 193 500	743 962 700	728 837 400
Cidru	1 495 640	106 360	0
Sirop	5 928 100	6 502 920	5 199 540
Alte produse/servicii	59 476 000	99 635 000	63 680 000
TOTAL	895 019 980	978 343 230	880 314 960 (*)

(*) Cifra de afaceri indicată pentru anul 2002 a fost de 23,6 milioane EUR, pentru anul 2003 de 25,7 milioane EUR și pentru anul 2004 de 23 milioane EUR. Cursul de schimb utilizat în prezenta decizie este de 1 EUR = 38 SKK.

- (13) Aceste date diferă în mod considerabil de datele obținute de Comisie de la autoritățile slovace și menționate în decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație ⁽⁵⁾. În răspunsul lor la observațiile transmise de beneficiar după deschiderea procedurii oficiale de investigație, autoritățile slovace nu au contestat exactitatea cifrelor susmenționate. Potrivit autorităților slovace, beneficiarul poate fi considerat întreprindere mijlocie.

2. LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ APLICABILĂ

- (14) Măsura contestată constă în anularea unei datorii fiscale de către Biroul fiscal Košice IV în baza unui concordat cu creditorii. Acest proces este reglementat de Legea nr. 328/91 privind falimentul și concordatele („Legea privind falimentul”).
- (15) Un concordat cu creditorii este un proces aflat sub supravegherea unui tribunal, care, la fel ca și procesul de faliment, are ca scop soluționarea situației financiare a societăților îndatorate ⁽⁶⁾. În cazul procedurii de faliment, societatea încetează să mai existe, iar activele sale sunt vândute unui nou proprietar sau societatea este lichidată. În schimb, în cazul procedurii concordatului, societatea îndatorată își continuă activitatea comercială, fără să aibă loc o schimbare de proprietar.
- (16) Procedura concordatului este inițiată de către societatea îndatorată. Obiectivul este acela de a ajunge la un acord cu creditorii, prin care societatea îndatorată să ramburseze o parte din datorie în schimbul anulării soldului. Acordul trebuie să fie aprobat de tribunalul de supraveghere.
- (17) Creditorii ale căror creanțe sunt garantate, de exemplu, printr-o ipotecă acționează în calitate de creditori individuali. Pentru ca propunerea de concordat să fie acceptată, este necesar ca toți creditorii individuali să voteze în favoarea ei, în timp ce pentru ceilalți creditori este suficientă o majoritate calificată. Cu alte cuvinte, creditorii individuali votează în mod separat și au drept de veto în ceea ce privește propunerea.
- (18) Creditorii individuali au o poziție privilegiată și în cazul procedurii de faliment. Creanțele creditorilor individuali pot fi achitate în orice moment pe durata procedurii de faliment și încasările obținute din vânzarea de active garantate în cadrul procedurii de faliment trebuie utilizate exclusiv pentru achitarea creanțelor creditorilor individuali. În cazul în care creanțele creditorilor individuali nu pot fi acoperite prin această vânzare, părțile restante sunt incluse într-un al doilea grup, împreună cu creanțele celorlalți creditori. Creanțele creditorilor din cel de-al doilea grup sunt achitate în mod proporțional.

⁽⁵⁾ Cifra de afaceri totală indicată pentru anul 2002 a fost de 334 milioane SKK (8,8 milioane EUR), pentru anul 2003 de 360 milioane SKK (9,5 milioane EUR) și pentru anul 2004 de 720 milioane SKK (19 milioane EUR).

⁽⁶⁾ O societate este considerată îndatorată atunci când are mai mulți creditori și nu are capacitatea de a-și onora datoriile în termen de 30 de zile de la data scadenței.

- (19) În temeiul Legii privind falimentul, societatea care solicită un concordat cu creditorii trebuie să depună la tribunalul de supraveghere o listă cu măsurile privind reorganizarea și continuarea finanțării activității sale după concordat.
- (20) Potrivit Legii nr. 511/92 privind administrarea fiscală și modificările aduse sistemului autorităților financiare locale („Legea privind administrarea fiscală”), o societate poate solicita autorităților fiscale o amânare a plății impozitelor. Pentru sumele reportate se percepe dobândă, iar datoria amânată trebuie să fie garantată.
- (21) Legea privind administrarea fiscală reglementează și executarea creanțelor fiscale, care are ca scop recuperarea creanțelor fiscale ale statului prin vânzarea de bunuri imobiliare, de bunuri mobiliare sau a întreprinderii în ansamblul ei.

3. FAPTELE

- (22) În perioada noiembrie 2002-noiembrie 2003, beneficiarul a făcut uz de posibilitatea oferită de Legea privind administrarea fiscală de a-și amâna obligația de plată a accizelor la alcool ⁽⁷⁾. Datoria amânată se ridică la suma totală de 477 015 759 SKK (12,6 milioane EUR). Înainte de a accepta amânarea acestor plăți, Biroul fiscal și-a asigurat conform legii toate creanțele cu active ale beneficiarului. Autoritățile slovace arată că valoarea acestor garanții bazate pe conturile beneficiarului a fost de 397 476 726 SKK (10,5 milioane EUR). Cu toate acestea, beneficiarul susține că valoarea acestor garanții, astfel cum a fost estimată de experți la sfârșitul anului 2003, a fost de 193 940 000 SKK (5 milioane EUR). Aceasta este, potrivit beneficiarului, valoarea activelor garantate (bunuri mobile, bunuri imobiliare și creanțe) exprimată în așa-numitele „prețuri de expert”.
- (23) Începând cu 1 ianuarie 2004, prin Legea privind administrarea fiscală, modificată, a fost limitată posibilitatea de a solicita o amânare a plății impozitului. Beneficiarul a făcut uz de această posibilitate pentru accizele aferente lunii decembrie 2003 cu scadență în luna ianuarie 2004. Totuși, acesta nu a fost în măsură să achite sau să amâne accizele aferente lunii ianuarie 2004 cu scadență la data de 25 februarie 2004. În consecință, beneficiarul a devenit societate îndatorată în sensul Legii privind falimentul. Prin urmare, beneficiarul a pierdut licența pentru producerea și prelucrarea de băuturi spirtoase.
- (24) La 8 martie 2004, beneficiarul a prezentat o cerere de concordat la tribunalul regional competent. După ce a stabilit că toate cerințele juridice necesare sunt îndeplinite, tribunalul regional a decis inițierea unui concordat prin decizia din 29 aprilie 2004. Creditorii au votat în favoarea concordatului propus de beneficiar la întâlnirea din 9 iulie 2004. Concordatul a fost confirmat la 14 iulie 2004 prin decizie a tribunalului regional de supraveghere.
- (25) În august 2004, Biroul fiscal a formulat recurs împotriva acestei decizii de confirmare pronunțată de tribunal. Prin decizia din 25 octombrie 2004, Curtea Supremă a hotărât că recursul nu este admisibil și a declarat decizia tribunalului regional de aprobare a concordatului cu creditorii ca fiind valabilă și executabilă începând cu 23 iulie 2004. Procurorul general a introdus apoi recurs împotriva deciziei tribunalului regional în cadrul procedurii de recurs extraordinare.
- (26) Creditorii, inclusiv Biroul fiscal, au convenit cu beneficiarul asupra următorului concordat: 35 % din datorie va fi rambursată de beneficiar în termen de o lună de la data intrării în vigoare a concordatului, iar creditorii vor renunța la restul de 65 % din datorie. Prin urmare, toți creditorii au fost tratați în mod egal. Sumele corespunzătoare fiecărui creditor sunt indicate în tabelul de mai jos.

Tabelul 2

Situația datoriilor beneficiarului înainte și după concordat [SKK]

Creditor		Datorie înainte de concordat	Datorie după concordat (*)	Datorie anulată
Public	Biroul fiscal	640 793 831	224 277 841	416 515 990

(7) Accizele sunt plătite lunar.

Creditor		Datorie înainte de concordat	Datorie după concordat (*)	Datorie anulată
Privat	Tetra Pak a.s.	1 004 208	351 498	652 710
	MTM-obaly, s. r. o.	317 934	111 277	206 657
	Merkant družstvo	332 808	116 483	216 325
	Vetropack, s. r. o.	2 142 658	749 930	1 392 728
TOTAL		644 591 439 (**)	225 607 029	418 984 410

(*) Suma pe care beneficiarul este obligat să o ramburseze creditorilor săi.

(**) Datoria totală înainte de concordat a fost de 16,96 milioane EUR; datoria totală rămasă după concordat a fost de 5,93 milioane EUR.

- (27) Creanțele Biroului fiscal incluse în procedura concordatului s-au ridicat la 640 793 831 SKK (16,86 milioane EUR) și au cuprins accizele neplătite pentru perioada mai 2003-martie 2004, TVA-ul pentru perioada ianuarie-aprilie 2004, plus penalități și dobânzi. Creanțele la care Biroul fiscal a renunțat au totalizat 416 515 990 SKK (11 milioane EUR). Concordatul i-a permis Biroului fiscal să recupereze 224 277 841 SKK (5,86 milioane EUR).
- (28) Biroul fiscal a acționat în cadrul procedurii concordatului în calitate de creditor individual și, prin urmare, a votat separat. Prin urmare, pentru ca acest concordat să se realizeze, a fost necesar ca Biroul fiscal să voteze în favoarea acestuia. Poziția privilegiată a Biroului fiscal s-a datorat faptului că anumite creanțe au fost garantate în urma amânării datoriei fiscale a beneficiarului pentru perioada 2002-2003 (a se vedea considerentul 17). Toți ceilalți creditori au votat în favoarea concordatului propus. Creanțele acestora erau creanțe comerciale obișnuite, negarantate în niciun mod.
- (29) În conformitate cu cerințele Legii privind falimentul, beneficiarul a descris în propunerea sa de concordat măsurile de reorganizare a producției, distribuției și forței de muncă (inclusiv concedierea colectivă).
- (30) Pe plan organizatoric și al forței de muncă, beneficiarul a prevăzut următoarele măsuri: crearea unui grup universal de producție pentru toate activitățile de producție, reorganizarea parcului de vehicule prin scoaterea din uz a vehiculelor cu valoarea reziduală cea mai mică și reorganizarea activităților comerciale. Aceste măsuri trebuiau însoțite de concedierea a 50 de angajați în perioada martie-mai 2004. În plus, în aceeași perioadă, alți 50 de angajați urmau să primească 60 % din remunerație.
- (31) În domeniul producției și în cel tehnic, beneficiarul a afirmat că, întrucât societatea își pierduse licența de producere a băuturilor spirtoase, instalațiile de producție respective urmau să fie închiriate începând cu luna aprilie 2004. Beneficiarul prevedea reducerea sau încetarea producției unor băuturi nealcoolice nerentabile și a declarat că orice introducere a unui nou produs în această categorie va fi precedată de o analiză a rentabilității.
- (32) De asemenea, beneficiarul menționează următoarele măsuri: restructurarea costurilor ca urmare a reducerii costurilor de producție din cauza încetării producției de băuturi spirtoase, a renunțării la o parte din parcul de vehicule al societății și a vânzării vechilor instalații la fier vechi.
- (33) Beneficiarul prevedea, de asemenea, vânzarea clădirii administrative, a unui magazin și a unei case de agrement și a menționat posibilitatea de a vinde sau de a închiria instalația de producere a oțetului. În observațiile privind decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație, autoritățile slovace au confirmat faptul că vânzarea clădirii administrative, a magazinului și a casei de agrement nu a avut loc.
- (34) Beneficiarul prevedea și o vânzare intensivă a stocurilor sale de produse finite⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ Având în vedere pierderea licenței de producere a băuturilor spirtoase și a băuturilor derivate și în conformitate cu informațiile furnizate de reclamant, această vânzare a vizat, probabil, mai ales băuturile spirtoase.

- (35) Propunerea prevedea ca beneficiarul să finanțeze concordatul prin resurse proprii (vânzare de stocuri) în valoare de 110 milioane SKK și prin intermediul unei finanțări externe sub forma unui împrumut în valoare de 100 milioane SKK acordat de o bancă comercială. Potrivit informațiilor prezentate de beneficiar ca răspuns la deschiderea procedurii oficiale de investigație, datoria restantă a fost acoperită în cele din urmă ca urmare a veniturilor provenite din emiterea de noi acțiuni (21 milioane SKK, 0,56 milioane EUR) și din vânzarea de stocuri (110 milioane SKK, 2,9 milioane EUR) și a unui împrumut acordat de Old Herold s.r.o. (100 milioane SKK; 2,6 milioane EUR). Scadența facturilor emise de Old Herold s.r.o. a fost de 40 de zile, ceea ce, potrivit beneficiarului, a reprezentat o perioadă de timp lungă în contextul situației sale financiare precare. Acest termen prelungit i-a permis beneficiarului să acumuleze numerarul necesar.
- (36) După deschiderea procedurii oficiale de investigație, autoritățile slovace au informat Comisia că, în baza acordului cu creditorii, la 17 decembrie 2004 a fost plătită Biroului fiscal suma de 224 277 841 SKK. Autoritățile slovace au confirmat faptul că au suspendat anularea datoriei stabilite în cadrul procedurii de concordat în așteptarea soluționării procedurii în cadrul Comisiei Europene.
- (37) În contextul contractelor privind executarea deciziei prin care Comisia a dispus recuperarea ajutorului, autoritățile slovace au informat Comisia cu privire la rezultatul căii de atac extraordinare menționate la considerentul 25: prin decizia din 27 aprilie 2006, Curtea Supremă a Republicii Slovace a anulat parțial decizia tribunalului regional competent din 14 iulie 2004 confirmând acordul cu creditorii pentru motivul că anumite restanțe de taxe de circulație în valoare de 424 490 SKK fuseseră incluse în concordat în mod greșit. Curtea Supremă a respins calea de atac extraordinară. Prin decizia din 18 august 2006, tribunalul regional competent a pus în aplicare decizia Curții Supreme din 27 aprilie 2006 și a stabilit sumele rectificate datorate Biroului fiscal la 640 369 341,4 SKK (35 % din această sumă reprezentând 224 129 269,1 SKK).

III. DECIZIA DE DESCHIDERE A PROCEDURII PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 108 ALINEATUL (2) DIN TFUE

- (38) Comisia, prin decizia sa de deschidere a procedurii oficiale de investigație, și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că datoria anulată care face obiectul contestării nu a reprezentat un ajutor de stat. Comisia a ajuns la concluzia că comportamentul Biroului fiscal în cadrul procedurii concordatului nu a îndeplinit criteriul creditorului în economia de piață. Comisia a considerat, în special, că Biroul fiscal s-a aflat într-o situație diferită din punct de vedere juridic de cea a altor creditori, dat fiind faptul că acesta dispunea de creanțe garantate și putea iniția o procedură de executare fiscală. Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că procedura concordatului a condus la cele mai bune rezultate posibile pentru stat, în comparație cu procedura de faliment sau de executare fiscală.
- (39) Ulterior, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea ajutorului contestat cu piața internă. Mai întâi aceasta a pus la îndoială posibilitatea de a considera respectivul ajutor compatibil cu ajutorul pentru salvare, astfel cum au susținut autoritățile slovace. Ajutoarele pentru salvare pot consta numai în sprijin sub formă de lichidități precum garanții pentru împrumuturi sau împrumuturi. Cu toate acestea, măsura contestată reprezintă anularea unei datorii, ceea ce corespunde unui grant nerambursabil. În plus, măsura nu a fost asigurată pe baza ipotezei că, în termen de maximum șase luni de la data autorizării măsurii de salvare, beneficiarul va prezenta un plan de restructurare sau de lichidare sau va rambursa integral ajutorul acordat.
- (40) Comisia a luat apoi în considerare compatibilitatea măsurii contestate ca ajutor pentru restructurare și a pus la îndoială respectarea a două dintre condițiile principale: existența unui plan de restructurare care să asigure, într-un timp rezonabil, restabilirea pe termen lung a viabilității și limitarea ajutorului la minimumul necesar.

IV. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (41) În plus față de informații privind faptele descrise în partea II, beneficiarul a prezentat următoarele observații.
- (42) Beneficiarul afirmă că dificultățile sale financiare de la începutul anului 2004 au fost cauzate de modificarea Legii privind administrarea fiscală, care a limitat la o singură dată pe an posibilitatea de a solicita o amânare a plății impozitelor. Aceasta a reprezentat o schimbare importantă pentru beneficiar, care, potrivit declarațiilor sale, se bazase pe acest mecanism în anii precedenți.

- (43) Cu privire la fondul cazului, beneficiarul a susținut în primul rând faptul că Comisia nu a avut competența de a revizui măsura contestată, deoarece măsura a fost pusă în executare înainte de data aderării și nu a fost aplicabilă după aderare. Măsura a fost pusă în executare înainte de aderare, deoarece procedura concordatului a fost inițiată la 8 martie 2004 și, potrivit declarațiilor beneficiarului, a fost aprobată de tribunal la 29 aprilie 2004, respectiv înainte de aderarea Slovaciei la Uniunea Europeană. În plus, autoritățile fiscale ar fi semnalat că sunt de acord cu concordatul propus în cadrul negocierilor care au precedat deschiderea procedurii concordatului. O ședință cu Direcția Impozite a Republicii Slovace a avut loc în decembrie 2003 și la 3 februarie 2004, Biroul fiscal local a trimis beneficiarului o scrisoare prin care ar fi confirmat posibilitatea de a acționa pe calea concordatului.
- (44) Beneficiarul a afirmat apoi că, chiar dacă Comisia a continuat să susțină că avea competența de a acționa, măsura contestată nu a reprezentat un ajutor de stat, deoarece nu a fost respectat principiul creditorului în economia de piață.
- (45) În primul rând, beneficiarul susține că este fals să se compare concordatul cu executarea fiscală, deoarece deschiderea primei o exclude sau o suspendă pe cea din urmă. Prin urmare, executarea fiscală nu a reprezentat o opțiune pentru Biroul fiscal. În plus, potrivit beneficiarului, dacă acesta nu ar fi deschis în mod voluntar procedura concordatului, câteva săptămâni sau luni mai târziu ar fi existat obligația legală, în baza legii care reglementează insolvența, de a lansa o procedură de faliment sau de concordat.
- (46) În al doilea rând, beneficiarul susține faptul că decizia statului de a evita falimentul și, în locul acesteia, de a căuta o soluție prin procedura concordatului atestă faptul că principiul creditorului în economia de piață este îndeplinit. Drept dovadă, beneficiarul prezintă certificate emise de doi auditori și de un administrator judiciar, conform cărora Biroul fiscal ar obține o valoare mai mare – și într-un termen mai scurt – prin procedura de concordat decât printr-o procedură de faliment. Beneficiarul prezintă și alte materiale și statistici pentru a demonstra faptul că procedura de faliment în Slovacia durează în medie între 3 și 7 ani și nu generează decât un venit foarte limitat obținut din vânzarea activelor⁽⁹⁾.
- (47) Beneficiarul își bazează analiza, în principal, pe un raport din 7 iulie 2004, întocmit de societatea EKORDA, pe care Biroul fiscal l-ar fi avut în posesie înainte de votul creditorilor din 9 iulie 2004. Cu toate acestea, nu a fost prezentată nicio dovadă care să susțină această afirmație.
- (48) Conform raportului societății EKORDA, venitul din vânzarea bunurilor în caz de faliment s-ar ridica la cel mult 204 milioane SKK (5,3 milioane EUR) care, după deducerea diferitelor taxe în valoare de 45 de milioane SKK, ar fi de numai 159 milioane SKK (4,2 milioane EUR). Beneficiarul însuși a rectificat valoarea taxelor care urmează să fie deduse (36 de milioane SKK) și a ajuns la o valoare de 168 de milioane SKK (4,4 milioane EUR). Chiar dacă Biroul fiscal, în calitate doar de creditor individual și de departe cel mai important creditor, ar primi cea mai mare parte a acestor venituri, această sumă ar rămâne inferioară celei pe care Biroul fiscal a obținut-o în urma procedurii de concordat.
- (49) Pentru a ajunge la acest rezultat, societatea EKORDA a utilizat ca bază pentru raportul său valoarea contabilă de la 31 martie 2004 a activelor imobilizate, a stocurilor, a fluxurilor de numerar, luând în considerare gradul lor de recuperabilitate și valoarea lor scăzută. Societatea EKORDA a ajustat valoarea nominală a activelor beneficiarului aplicând un „coeficient de lichidare” pentru fiecare componentă a activelor în eventualitatea vânzării în caz de faliment (45 % pentru active imobilizate, 20 % pentru stocuri și creanțe pe termen scurt și 100 % pentru fluxul de numerar).
- (50) Societatea EKORDA menționează viitoarele venituri fiscale obținute din activitatea beneficiarului⁽¹⁰⁾, precum și dezvoltarea ocupării forței de muncă în regiune și progresul industriei produselor alimentare în Slovacia ca factori foarte importanți care pledează în favoarea menținerii activității beneficiarului.

⁽⁹⁾ Beneficiarul oferă exemplul unei societăți care deține active similare și care operează în același sector și mai multe statistici mai generale privind utilizarea procedurii de faliment în Slovacia.

⁽¹⁰⁾ Cifrele pentru anul 2004 utilizate de EKORDA în raportul său demonstrează că 98 % reprezintă TVA și accize.

- (51) Beneficiarul menționează, de asemenea, alte două rapoarte. Auditorul, doamna Marta Kochová, a ajuns la concluzia că venitul maxim obținut din vânzarea activelor, care nu au fost, totuși, evaluate, s-ar ridica la 100 de milioane SKK (2,6 milioane EUR), ceea ce ar echivala, după deducerea taxelor în valoare de 22 de milioane, cu doar 78 de milioane SKK (2 milioane EUR). Administratorul judiciar, doamna Holovačová, ar fi arătat că, în opinia sa, în general, procedura de concordat este mai avantajoasă pentru creditorii decât procedura de faliment. Unul dintre considerente este faptul că orice creditor este interesat ca debitorul să-și continue activitatea economică (viitoare venituri comerciale și fiscale).
- (52) În al treilea rând, beneficiarul susține necesitatea luării în considerare de considerente pe termen lung, precum viitoarele venituri fiscale. Se afirmă faptul că jurisprudența care exclude considerentele sociopolitice în aplicarea principiului creditorului în economia de piață nu este valabilă dacă autoritatea publică ține cont de calculul viitoarelor venituri fiscale⁽¹¹⁾. Potrivit beneficiarului, situația autorității publice din acest caz corespunde situației unui creditor din economia de piață care este un furnizor interesat de supraviețuirea unui client. Beneficiarul face apoi trimitere la jurisprudența care tratează principiul investitorului în economia de piață.
- (53) Beneficiarul concluzionează că principiul creditorului în economia de piață a fost respectat, iar măsura contestată nu constituie ajutor de stat.
- (54) Cu toate acestea, în cazul în care Comisia ar ajunge la o altă concluzie, beneficiarul susține că măsura contestată este compatibilă ca ajutor pentru restructurare. Beneficiarul afirmă că Biroul fiscal a verificat capacitatea planului de afaceri al beneficiarului în vederea restabilirii viabilității pe termen lung înainte de a-și da acordul cu privire la concordat. Lipsa unui plan formal de restructurare este, potrivit beneficiarului, nerelevant în cazul unei evaluări *ex post* realizate de Comisie, deoarece Comisia este în măsură în prezent să constate dacă beneficiarul a devenit viabil în mod real. Cu toate acestea, beneficiarul consideră că, în cazul unei evaluări *ex ante*, este necesar un plan de restructurare detaliat. Acesta descrie apoi în mod succint măsurile de restructurare adoptate: majorarea capitalului propriu, concedierea salariaților și vânzarea de stocuri. Beneficiarul consideră că încetarea producerii de băuturi spirtoase și închirierea instalațiilor de producție societății Old Herold s. r. o. a fost într-adevăr o măsură de restructurare. Chiar dacă inițial încetarea producției a fost rezultatul pierderii licenței, beneficiarul nu a solicitat o nouă licență la sfârșitul concordatului.
- (55) După părerea beneficiarului, condiția potrivit căreia el trebuie să contribuie în mod semnificativ la restructurare este, de asemenea, îndeplinită.
- (56) În cele din urmă, beneficiarul afirmă faptul că își desfășoară activitatea economică într-o regiune asistată și că este unul dintre cei mai importanți angajatori regionali, aspecte care ar trebui să fie luate în considerare în momentul aplicării orientărilor privind acordarea de ajutoare pentru restructurare.

V. OBSERVAȚIILE REPUBLICII SLOVACE

- (57) În reacția acestora la deschiderea procedurii oficiale de investigație, autoritățile slovace au formulat o serie de observații privind faptele care au fost menționate deja în partea II.
- (58) Autoritățile slovace au confirmat faptul că în momentul votării procedurii de concordat Biroul fiscal nu a luat în considerare aspectul legat de ajutorul de stat. Biroul fiscal nu a considerat procedura de concordat drept o formă de ajutor de stat și, în consecință, beneficiarului nu i s-a solicitat prezentarea unui plan de restructurare, diferit de planul de afaceri prezentat la tribunal, în conformitate cu legislația în materie de insolvență.
- (59) În reacția acestora la observațiile prezentate de beneficiar, autoritățile slovace au formulat următoarele observații.

⁽¹¹⁾ Beneficiarul face trimitere la cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92, *Spania/Comisia*, Rec., 1994, p. I-4103.

- (60) Autoritățile slovace nu vor aplica observațiile beneficiarului privind durata medie a procedurii de faliment și venitul mediu obținut din vânzarea de active în cadrul procedurii de faliment în acest caz. După părerea lor, având în vedere numărul mic de creditori și existența de active cu o valoare de lichidare pozitivă, care depășește suma plătită statului după concordat, procedura de faliment s-ar fi finalizat într-un termen mai scurt decât media, iar venitul Biroului fiscal ar fi fost superior celui obținut în urma concordatului. Biroul fiscal local a efectuat o inspecție la sediul societății la 21 iunie 2004 și a constatat că începând cu 17 iunie 2004, beneficiarul deținea 161,3 milioane SKK, creanțe cu o valoare de 62,8 milioane SKK, stocuri de băuturi spirtoase cu o valoare de 84 de milioane SKK și active imobilizate cu o valoare contabilă de 200 de milioane SKK.
- (61) Autoritățile slovace consideră că procedura de executare fiscală a reprezentat o alternativă reală pentru Biroul fiscal. Acestea confirmă faptul că Biroul fiscal ar fi putut începe această procedură înainte de concordat, la fel cum ar fi putut să o facă în cazul în care tribunalul ar fi refuzat validarea concordatului (deoarece Biroul fiscal, în calitate de creditor individual, nu ar fi votat în favoarea sa).
- (62) Autoritățile slovace resping afirmația beneficiarului potrivit căreia dificultățile financiare au fost cauzate de modificarea Legii privind administrarea fiscală. Potrivit autorităților slovace, dificultățile financiare ale beneficiarului au fost cauzate de strategia financiară a acestuia de utilizare a impozitelor indirecte pentru realizarea activităților, în timp ce acesta trebuia pur și simplu să perceapă impozitele de la clienții săi și să le transfere în bugetul statului.
- (63) Autoritățile slovace contestă faptul că întâlnirea cu Direcția Impozite din decembrie 2003 reprezintă o dovadă a acordului prealabil al Biroului fiscal în ceea ce privește concordatul. Acestea au prezentat o scrisoare din 6 iulie 2004 din partea Direcției Impozite către Biroul fiscal, indicând că Biroul fiscal nu ar trebui să accepte concordatul propus de beneficiar, deoarece acesta este nefavorabil statului. Această scrisoare făcea referire la o altă scrisoare, cu caracter mai general, din 15 ianuarie 2004 adresată de Ministerul Finanțelor Direcției Impozite, solicitându-i să nu accepte propunerile de concordat cu creditori care ar implica anularea creanțelor fiscale de către birourile fiscale. În plus, autoritățile slovace interpretează scrisoarea din 3 februarie 2004, la care face referire beneficiarul (a se vedea considerentul 43), ca un dezacord explicit cu concordatul care prevedea rambursarea datoriei la nivelul de 35 %.
- (64) Autoritățile slovace susțin că beneficiarul nu și-a plătit la timp accizele aferente perioadei ianuarie 2001-martie 2004 și că și-a amânat în mod constant obligațiile fiscale.
- (65) Potrivit autorităților slovace, diferențele considerabile dintre estimările prezentate de rapoartele celor doi auditori (a se vedea considerentele 48 și 51) ridică semne de întrebare cu privire la credibilitatea celor două rapoarte. Autoritățile își manifestă îndoiala, în special, în ceea ce privește coeficientul de lichidare atribuit activelor circulante de către EKORDA. Acest coeficient ar trebuie să fie mai mare de 20 %.
- (66) În cele din urmă, potrivit autorităților slovace, beneficiarul nu a întocmit un plan de restructurare viabil, iar măsurile propuse în cadrul concordatului nu au putut fi considerate măsuri de restructurare.

VI. EVALUARE

1. COMPETENȚA COMISIEI

- (67) Având în vedere faptul că unele dintre evenimentele relevante au avut loc înainte de aderarea Slovaciei la Uniunea Europeană la 1 mai 2004, Comisia trebuie să stabilească mai întâi dacă are competența de a acționa în cazul măsurii contestate.
- (68) Măsurile care au fost puse în aplicare înainte de aderare, dar nu sunt aplicabile după aderare, nu pot fi examinate de Comisie în temeiul procedurii mecanismului provizoriu, prevăzut la punctul 3 din anexa IV la Tratatul de aderare, și nici al procedurilor prevăzute la articolul 108 din TFUE. Nici Tratatul de aderare și nici Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene nu îi impun Comisiei să revizuiască aceste măsuri și nici nu o autorizează în acest sens.

- (69) Măsurile puse în aplicare după aderare intră însă în mod clar în sfera de competență a Comisiei. Pentru a stabili momentul în care o anumită măsură a fost pusă în aplicare, criteriul relevant este reprezentat de actul obligatoriu din punct de vedere juridic prin care autoritatea națională competentă se angajează să acorde ajutorul ⁽¹²⁾.
- (70) Beneficiarul a afirmat că măsura contestată a fost pusă în aplicare înainte de aderare și nu este aplicabilă după aceasta (a se vedea considerentul 43).
- (71) Comisia nu poate accepta argumentele prezentate de beneficiar. Propunerea de a deschide o procedură de concordat nu reprezintă un act al autorității care acordă ajutorul, ci un act al beneficiarului. Nici decizia tribunalului de autorizare a procedurii concordatului nu este un act al autorității care acordă ajutorul. Această decizie a permis doar beneficiarului și creditorilor să continue negocierile cu privire la concordat, însă, în mod clar, nu a reprezentat acordarea ajutorului. Nu există nicio dovadă a faptului că Biroul fiscal și-a dat acordul cu privire la măsura contestată cu ocazia întâlnirii din decembrie 2003. Dimpotrivă, autoritățile slovace au negat orice astfel de acord preliminar. Scrisoarea din 3 februarie 2004 exprimă în mod explicit refuzul de a accepta o propunere de concordat cu o rambursare a datoriei la nivelul de 35 %.
- (72) Decizia autorității competente de a anula o parte din creanțele sale a fost luată la 9 iulie 2004, când Biroul fiscal și-a dat acordul pentru concordatul propus de beneficiar.
- (73) În consecință, întrebarea legată de caracterul aplicabil al măsurii după aderare este fără obiect.
- (74) Prin urmare, Comisia concluzionează că deține competența de a evalua măsura contestată în conformitate cu articolul 108 din TFUE.

2. EXISTENȚA UNUI AJUTOR DE STAT ÎN SENSUL ARTICOLULUI 107 ALINEATUL (1) DIN TFUE

- (75) Articolul 107 alineatul (1) din TFUE prevede că sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care afectează schimburile comerciale dintre statele membre.
- (76) Anularea unei datorii față de o autoritate publică, precum un birou fiscal, reprezintă o formă de utilizare a resurselor de stat. Măsura este selectivă, deoarece de aceasta beneficiază o singură întreprindere.
- (77) Până la evenimentele care au avut ca rezultat deschiderea procedurii de insolvență, beneficiarul avea ca obiect de activitate producția de băuturi spirtoase, de băuturi nealcoolice și de conserve de fructe și legume. În 2003, beneficiarul era al treilea producător de băuturi spirtoase din Slovacia. După pierderea licenței de producere a băuturilor spirtoase în martie 2004, beneficiarul a avut ca obiect de activitate vânzarea engros de băuturi spirtoase produse de altă societate, Old Herold s. r. o., care a închiriat activele de producție ale beneficiarului. Toate sectoarele în care beneficiarul își desfășurase activitatea înainte de concordat și în care își desfășoară și în prezent activitatea se înscriu în schimburile comerciale dintre statele membre.
- (78) În decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație, Comisia a exprimat îndoieli cu privire la posibilitatea ca măsura să fi denaturat sau să fi amenințat să denatureze concurența oferindu-i beneficiarului un avantaj pe care acesta din urmă nu ar fi avut capacitatea de a-l obține în mod normal pe piață. Cu alte cuvinte, Comisia a avut îndoieli legate de faptul că statul a acționat în privința beneficiarului ca un creditor în economia de piață.
- (79) S-a stabilit că acordul cu creditorii conținea aceleași condiții privind datoria, atât pentru creditorii privați, cât și pentru Biroul fiscal (creditor public), un procentaj de 35 % din datorie urma să fie plătit creditorilor într-un termen dat, ceea ce beneficiarul a și făcut, iar procentajul de 65 % rămas urma să fie anulat.

⁽¹²⁾ Cauza T-109/01, *Fleuren Compost/Comisia*, Rec., 2004, p. II-132, punctul 74.

- (80) Cu toate acestea, poziția Biroului fiscal în calitate de creditor în acest caz a fost deosebit de puternică și nu poate fi comparată cu cea a unui creditor tipic în cadrul unei proceduri de faliment. Situația juridică și economică a Biroului fiscal înainte de acordul cu creditorii a fost mai avantajoasă decât cea a creditorilor privați. Biroul fiscal, cu mai mult de 99 % din toate creanțele înregistrate în cadrul procedurii de faliment, a fost în mod clar un creditor dominant și decisiv, dar a fost și un creditor individual, ceea ce are o și mai mare importanță. Prin urmare, creanțele sale ar putea fi achitate în orice moment pe durata procedurii de faliment din încasările obținute din vânzarea activelor garantate: conform descrierii de la considerentul 18 de mai sus, aceste încasări ar fi utilizate în mod exclusiv pentru a achita creanțele creditorului individual. În consecință, este necesar să se analizeze în detaliu dacă Biroul fiscal a utilizat toate mijloacele pe care le-a avut la dispoziție pentru a obține cea mai mare rată posibilă de rambursare a creanțelor sale, astfel cum ar face orice creditor în economia de piață.
- (81) Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o măsură pentru a fi considerată ajutor în sensul articolului 107 din TFUE nu sunt îndeplinite dacă întreprinderea beneficiară ar fi putut obține, în circumstanțe care corespund condițiilor de piață normale, același avantaj ca cel pe care l-ar fi facilitat dispunerea de resurse de stat⁽¹³⁾. Această evaluare este realizată prin aplicarea, în principiu, a criteriului creditorului privat în economia de piață. Atunci când un creditor public acordă facilități de plată pentru o datorie pe care o are față de întreprindere, aceste facilități de plată constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE dacă, ținând seama de importanța avantajului economic acordat astfel, întreprinderea beneficiară nu ar fi obținut, în mod evident, facilități comparabile cu cele ale unui creditor privat care se află într-o situație cât mai apropiată posibil de cea a creditorului public și care urmărește recuperarea sumelor care îi sunt datorate de către un debitor care are dificultăți financiare⁽¹⁴⁾.
- (82) Aplicabilitatea criteriului operatorului privat de pe piață depinde, în cele din urmă, de oferirea de către statul membru în cauză, altfel decât în calitatea sa de autoritate publică, a unui avantaj economic unei întreprinderi. Rezultă că, în cazul în care un stat membru se bazează pe criteriul respectiv pe parcursul procedurii administrative, în cazul în care există îndoieli, trebuie să se stabilească în mod clar și pe baza unor dovezi obiective și verificabile că măsura pusă în aplicare este imputabilă statului care acționează ca un operator privat de pe piață. Dovezile respective trebuie să indice în mod clar faptul că statul membru în cauză a luat decizia de a acționa anterior sau simultan cu momentul acordării avantajului economic. În acest sens, pot fi necesare dovezi care să demonstreze că decizia s-a bazat pe evaluări economice comparabile cu evaluările pe care, în circumstanțele speței, un operator de piață privat rațional le-ar fi efectuat într-o situație cât mai apropiată posibil de cea a statului membru. Cu toate acestea, nu este suficientă bazarea pe evaluări economice efectuate după acordarea avantajului sau pe constatări retrospective care atestă că, de fapt, modul de acțiune ales de statul membru în cauză a fost benefic, sau pe justificări ulterioare privind modul de acțiune ales efectiv⁽¹⁵⁾.
- (83) În rezumat, Republica Slovacă afirmă că, în opinia sa, măsura constituie ajutor de stat. Aceasta recunoaște faptul că, în momentul concordatului, varianta ajutorului de stat pur și simplu nu a fost luată în considerare și a solicitat ca măsura contestată să fie tratată ca ajutor pentru salvare. Rezultă deci că cerințele jurisprudenței menționate mai sus nu au fost respectate în cazul de față, măsura contestată constituind ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.
- (84) Beneficiarul este cel care a susținut că măsura nu constituie ajutor și prezintă documentele descrise mai sus, în special rapoarte întocmite de doi auditori.
- (85) Pe baza informațiile prezentate atât de beneficiar, cât și de autoritățile slovace, Comisia a stabilit următoarele elemente privind situația financiară a beneficiarului în anul respectiv, în măsura necesară aplicării criteriului creditorului în economia de piață. Comisia nu este în măsură să verifice în contabilitatea beneficiarului situația la 31 martie 2004 prezentată de acesta și situația la 17 iunie 2004 prezentată de autoritățile slovace. Cu toate acestea, Comisia nu are niciun motiv să pună la îndoială veridicitatea acestor cifre.

⁽¹³⁾ C-73/11 P, *Frucona Košice*, hotărârea din 24 ianuarie 2013, încă neraportată, punctul 70.

⁽¹⁴⁾ A se vedea cauza C-342/96, *Spania/Comisia*, Rec., 1999, p. I-2459, punctul 46; cauza C-256/97, *DM Transport*, Rec., 1999, p. I-3913, punctul 30; cauza C-124/10 P, *Comisia/FED*, hotărârea din 5 iunie 2012, încă neraportată, punctul 79 și cauza C-73/11 P, *Frucona Košice*, hotărârea sus-menționată, punctul 73.

⁽¹⁵⁾ A se vedea cauza C-124/10 P, *Comisia/FED*, la care se face trimitere mai sus, punctele 81 și 85.

Tabelul 3

Situația financiară a beneficiarului în perioada 2003-2004 [milioane SKK]

	31.12.2003 ⁽¹⁾	31.3.2004 ⁽²⁾	28.4.2004 ⁽³⁾	17.6.2004 ⁽⁴⁾	31.12.2004 ⁽⁵⁾
Active imobilizate ⁽⁶⁾	208	205	204	200	200
Stocuri	119	209	176	84	52
Numerar	3	50	94	161	27
Creanțe comerciale pe termen scurt	128	98 ⁽⁷⁾	80	63 ⁽⁸⁾	97

⁽¹⁾ Sursa: Bilanțul pentru perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2003, furnizat de beneficiar. Toate valorile prezentate sunt valori contabile.

⁽²⁾ Sursa: Raportul societății EKORDA din 7 iulie 2004, care ia în considerare valoarea contabilă, cu excepția creanțelor, care sunt ajustate la valoarea lor de lichidare.

⁽³⁾ Sursa: Bilanțul pentru perioada 1 ianuarie-28 aprilie 2004, furnizat de beneficiar. Toate valorile prezentate sunt valori contabile.

⁽⁴⁾ Informațiile prezentate de autoritățile slovace și obținute cu ocazia unei verificări la fața locului realizate de Biroul fiscal, la sediul beneficiarului, la 17 iunie 2004 (a se vedea considerentul 60 de mai sus).

⁽⁵⁾ Sursa: Raportul anual pentru 2004, furnizat de beneficiar. Toate valorile prezentate sunt valori contabile.

⁽⁶⁾ Terenuri, clădiri, utilaje, imobilizări necorporale, active financiare.

⁽⁷⁾ Potrivit societății EKORDA, valoarea contabilă a creanțelor pe termen scurt, cu o valoare de 166 de milioane SKK, trebuie să fie ajustată la valoarea de lichidare de 98 de milioane SKK (a se vedea considerentul 97 de mai jos).

⁽⁸⁾ Nu reiese în mod clar dacă această valoare reprezintă valoarea contabilă sau valoarea de lichidare a creanțelor pe termen scurt. Ca o măsură de precauție, Comisia a presupus că este vorba despre valoarea contabilă.

(86) Comisia va examina mai întâi dovezile prezentate de beneficiar în sprijinul declarației potrivit căreia procedura de faliment ar fi adus Biroului fiscal o valoare mai mică decât procedura de concordat (secțiunea 2.1). Comisia va analiza apoi situația în ceea ce privește executarea fiscală (secțiunea 2.2). În cele din urmă, Comisia va analiza celelalte dovezi prezentate de autoritățile slovace și de beneficiar (secțiunea 2.3).

(87) Astfel cum se descrie la considerentul 37, valoarea datoriei care urmează să fie inclusă în concordat a fost redusă ca urmare a căii de atac extraordinare. Cu toate acestea, ar trebui remarcat faptul că această hotărâre a fost pronunțată la mai mulți ani după decizia de încheiere a concordatului. În scopul criteriului creditorului în economia de piață, informațiile disponibile în momentul în care un creditor ipotetic ar fi evaluat care mod de acțiune ar fi fost cel mai adecvat rămân standardul în funcție de care poate fi măsurat comportamentul creditorului public. Analiza de mai jos utilizează, în consecință, situația prezentată în concordatul încheiat la 23 iulie 2004.

2.1. Acordul cu creditorii în comparație cu falimentul

(88) Pentru a evalua dacă beneficiarului i-a fost acordat în mod efectiv un avantaj, Comisia trebuie să realizeze o evaluare globală, luând în considerare toate dovezile relevante pentru acest caz care să îi permită să stabilească dacă societatea beneficiară nu ar fi obținut, în mod evident, facilități comparabile de la un creditor privat ⁽¹⁶⁾. Cu alte cuvinte, Comisia trebuie să analizeze dacă Biroul fiscal a obținut o valoare mai mare acceptând condițiile concordatului sau dacă ar fi fost mai avantajat dacă ar fi deschis o procedură de faliment.

(89) Comisia consideră că raportul societății EKORDA nu este o bază credibilă pentru compararea concordatului propus cu o procedură de faliment ipotetică. Autoritățile slovace sunt de acord cu Comisia în acest sens.

(90) Mai întâi, Comisia remarcă faptul că, în raportul său din 7 iulie 2004 (cu numai două zile înainte de reuniunea creditorilor), societatea EKORDA a folosit în calculele sale situația activelor beneficiarului la data de 31 martie 2004. Din tabelul 3 reiese în mod clar faptul că nivelul diferitelor active a evoluat în mod considerabil după 31 martie 2004. Mai concret, o mare parte a stocurilor a fost vândută, ceea ce a dus la o majorare a fluxurilor de numerar. Aceste schimbări au o foarte mare importanță în momentul aplicării coeficienților de lichidare, care variază între 20 % pentru stocuri și creanțele pe termen scurt și 100 % pentru fluxurile de numerar. Într-adevăr, chiar dacă coeficienții de lichidare estimați de societatea EKORDA ar fi fost corecți (și pe care Comisia îi contestă

⁽¹⁶⁾ A se vedea C-124/10 P, *Comisia/FED*, la care se face trimitere mai sus, punctul 86.

din motivele expuse mai jos) și aplicând metodologia utilizată de societatea EKORDA, tabelul următor arată cât de diferite ar fi fost rezultatele calculelor dacă s-ar fi bazat pe situația financiară din 28 aprilie 2004 și pe cea din 17 iunie 2004, adică înainte de ședința creditorilor de pe 9 iulie 2004.

Tabelul 4

Compararea veniturilor posibile în urma vânzării activelor beneficiarului în cadrul unei proceduri de faliment [milioane SKK]

	Coeficient de lichidare [%]	Situația la:					
		31.3.2004		28.4.2004		17.6.2004	
		Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit
Active imobilizate	45	205	92	204	92	200	90
Stocuri	20	209	42	176	35	84	17
Creanțe pe termen scurt	20	98 ⁽¹⁾	20	86 ⁽²⁾	17	37 ⁽³⁾	7
Numerar	100	50	50	94	94	161	161
Total			204		238		275

⁽¹⁾ Aceasta este valoarea contabilă (166 de milioane SKK), ajustată de societatea EKORDA pentru a reflecta valoarea de lichidare a creanțelor.

⁽²⁾ Aceasta este o aproximare a valorii de lichidare pe care Comisia a obținut-o prin ajustarea valorii contabile a creanțelor pe termen scurt (147 de milioane SKK) cu același procent utilizat de societatea EKORDA în analiza sa (a se vedea nota de subsol 6, tabelul 3).

⁽³⁾ Aceasta este o aproximare a valorii de lichidare pe care Comisia a obținut-o prin ajustarea valorii contabile a creanțelor pe termen scurt (63 de milioane SKK, a se vedea, de asemenea, nota de subsol 1) cu același procent utilizat de societatea EKORDA în analiza sa (a se vedea nota de subsol 16). Totuși, Comisia observă că, potrivit informațiilor furnizate de autoritățile slovace, creanțele în valoare de 63 de milioane SKK au fost creanțe executorii. În consecință, este discutabilă necesitatea efectivă de a ajusta valoarea lor contabilă. În cazul în care valoarea de lichidare efectivă a acestor creanțe este de 63 de milioane SKK, venitul total obținut dintr-o procedură de faliment la 17 iunie 2004 ar fi fost 331 de milioane SKK (8,7 milioane EUR).

- (91) Ar trebui remarcat faptul că planul de afaceri prezentat de beneficiar tribunalului prevedea vânzarea de stocuri în valoare de 110 milioane SKK în perioada martie-mai 2004. Prin urmare, societatea EKORDA trebuie să fie conștientă de faptul că activele beneficiarului urmau să facă obiectul unor modificări substanțiale după 31 martie 2004, dar nu a luat în considerare acest fapt.
- (92) Dacă valoarea contabilă a activelor beneficiarului la data de 28 aprilie 2004 ar fi fost luată în considerare, aceasta fi condus la concluzia că veniturile posibile în urma vânzării activelor beneficiarului în cadrul unei proceduri de faliment ar fi fost mai mari decât s-a estimat în raport (238 de milioane SKK sau 6,3 milioane EUR, în loc de 204 milioane SKK sau 5,3 milioane EUR). O analiză utilizând cifrele din iunie 2004 ar fi permis obținerea unei concluzii mai clare conform căreia veniturile posibile în urma vânzării activelor beneficiarului în cadrul unei proceduri de faliment (275 de milioane SKK; 7,2 milioane EUR) ar fi fost mai ridicate decât veniturile propuse în cadrul concordatului, iar Biroul fiscal ar fi trebuit să-și utilizeze dreptul de veto și să respingă propunerea, ceea ce ar fi însemnat sfârșitul procedurii concordatului. Comisia ar dori să sublinieze că rezultatele sus-menționate au fost obținute utilizând ipotezele și metodologia societății EKORDA.
- (93) Cu toate acestea, Comisia nu poate accepta metodologia utilizată de societate EKORDA și nu consideră că ipotezele beneficiarului sunt credibile. Această concluzie este consolidată de îndoielile exprimate de autoritățile slovace, astfel cum sunt descrise la considerentele 60 și 65.
- (94) Înainte de toate, societatea EKORDA nu explică în raportul său modul în care a stabilit cei trei coeficienți de lichidare. Scopul coeficienților de lichidare este acela de a calcula valoarea reziduală a activelor vândute în cadrul procedurii de lichidare, luând în considerare natura vânzării, și anume active vândute separat, sub constrângerea timpului etc. Prin urmare, se presupune că valoarea activelor obținută prin vânzarea în cadrul unei proceduri de lichidare este de obicei mai redusă decât valoarea contabilă, în funcție de tipul de active. Ponderea procentuală a valorii activelor obținute în urma unei proceduri de lichidare comparată cu valoarea contabilă reprezintă coeficientul de lichidare.

- (95) În plus, coeficientul de lichidare de 45 % pentru activele imobilizate pare să fie prea scăzut. Potrivit beneficiarului însuși, valoarea activelor date în garanție în favoarea Biroului fiscal a fost 194 de milioane SKK ⁽¹⁷⁾. Această valoare este, potrivit beneficiarului, exprimată în prețurile estimate de către experți independenți spre sfârșitul anului 2003/începutul anului 2004. După părerea Comisiei, un asemenea „preț de expert” ar trebui, în mod normal, să reflecte valoarea generală a activelor, o aproximare care exprimă prețul cu care pot fi vândute activele la un moment dat. Ar trebui reamintit faptul că valoarea oferită experți pentru aceste active a fost stabilită cu scopul de a determina valoarea acestora ca garanție pentru autoritățile slovace împotriva datoriei privind impozitul amânat al beneficiarului, astfel cum se prevede în Legea privind administrarea fiscală. Societatea EKORDA nu oferă nicio clarificare cu privire la motivul pentru care vânzarea activelor imobilizate în cadrul unei proceduri de faliment nu ar genera profituri mai mari de 45 % din valoarea contabilă a acestora de 205 milioane SKK, din moment ce beneficiarul însuși a estimat aceste active la o valoare considerabil superioară.
- (96) Ca răspuns la argumentul beneficiarului, potrivit căruia ar fi mai dificil să se găsească un cumpărător, deoarece majoritatea utilajelor reprezentând garanția sa a fost limitată exclusiv la producerea de băuturi spirtoase, de băuturi nealcoolice sau de conserve, Comisia face următoarele două observații. În primul rând, „prețul de expert” al bunurilor imobile date în garanție era de 105 milioane SKK, ceea ce este în sine o sumă mai mare decât venitul total estimat de societatea EKORDA (92 de milioane SKK). În al doilea rând, evoluția actuală a situației întreprinderii arată faptul că aceste instalații de producție și-au găsit repede un nou utilizator Old Herold s.r.o. Într-adevăr, imediat după ce și-a pierdut licența pentru producerea de băuturi spirtoase, instalațiile sale de producție au fost închiriate societății Old Herold. Prin urmare, se pare că există un interes iminent din partea unui concurent pentru aceste instalații de producție.
- (97) În ceea ce privește stocurile, chiar autoritățile slovace consideră că coeficientul de lichidare trebuie să fie mai mare de 20 %.
- (98) Beneficiarul a avut capacitatea de a genera 110 milioane SKK din vânzarea stocurilor sale în 2004 (a se vedea considerentul 35), respectiv peste 50 % din valoarea contabilă a stocurilor pe care societatea EKORDA și-a bazat evaluarea. Aceasta indică faptul că coeficientul de lichidare de 20 % a fost prea scăzut. Modificările înregistrate în bilanț în 2004 în ceea ce privește stocurile susțin această concluzie. În plus, în planul său de afaceri, beneficiarul însuși estimează că veniturile obținute din vânzarea stocurilor în perioada martie-mai 2004 vor fi în valoare de 110 milioane SKK (a se vedea considerentul 35). Societatea EKORDA a ignorat această estimare. În cele din urmă, dată fiind natura activităților beneficiarului, se poate presupune că stocurile erau constituite din produse finite și semifinite care ar fi putut fi vândute direct către distribuitori sau consumatori, sprijinind în continuare utilizarea unui coeficient de lichidare mai ridicat.
- (99) Comisia consideră că coeficientul de lichidare pentru stocuri ar trebui să fie de 52 %. Această cifră se bazează pe estimarea beneficiarului referitoare la veniturile pe care le-ar obține din vânzarea stocurilor în scopul finanțării concordatului (respectiv 110 milioane SKK). Luând în considerare valoarea contabilă la momentul respectiv (209 milioane SKK), singurul coeficient de lichidare posibil pentru stocuri a fost, însă, de minimum 52 % (52 % din 209 milioane reprezentând 110 milioane).
- (100) În ceea ce privește creanțele pe termen scurt, societatea EKORDA a aplicat o dublă ajustare. În primul rând, acesta a ajustat valoarea lor contabilă cu un factor de 59 % (valoarea contabilă a fost de 166 de milioane SKK, iar valoarea utilizată de societatea EKORDA în calculele sale a fost de 98 de milioane SKK), aplicând apoi un coeficient de lichidare scăzut de 20 %. Această metodologie este discutabilă. Poate fi admisă o ajustare a valorii contabile a creanțelor pentru a reflecta valoarea reală a acestora la un moment dat. Cu toate acestea, societatea EKORDA nu oferă nicio explicație cu privire la motivul pentru care veniturile obținute în urma unei proceduri de faliment/lichidare ar fi de doar o cincime (20 de milioane SKK) din ceea ce beneficiarul însuși a presupus va putea obține de la debitori (98 de milioane SKK).
- (101) Valoarea contabilă a creanțelor pe termen scurt pe baza situației din martie 2004 (166 milioane SKK) a fost ajustată la 98 de milioane SKK de societatea EKORDA pentru a rectifica creanțele care nu pot fi colectate și pe cele de calitate inferioară. În plus, cu toate acestea, societatea EKORDA a aplicat valorii contabile ajustate un coeficient de lichidare de numai 20 %. În cazul în care coeficientul de lichidare de 59 % aplicat de societatea EKORDA pentru ajustarea valorii contabile a creanțelor pe termen scurt se aplică valorii contabile pe baza situației din iunie 2004 (63 de milioane SKK), rezultatul este de 37 milioane SKK. Cu toate acestea, conform informațiilor furnizate de autoritățile slovace, existau creanțe în valoare de 63 de milioane SKK care constituiau creanțe executorii. În consecință, este discutabilă necesitatea efectivă de a ajusta valoarea lor contabilă.

⁽¹⁷⁾ Această cifră este contestată de autoritățile slovace, astfel cum se explică mai jos.

- (102) În orice caz, nu există un motiv evident pentru care valoarea de lichidare ar trebui să fie chiar mai mică decât valoarea ajustată. Prin urmare, Comisia consideră că veniturile preconizate a fi obținute din creanțele pe termen scurt nu este cu siguranță mai mică decât valoarea ajustată de 37 de milioane SKK.
- (103) Dată fiind situația prezentată mai sus, Comisia a ajustat estimările prezentate de societate EKORDA și a realizat o nouă evaluare a situației din iunie 2004. Această evaluare arată în mod clar că veniturile posibile în urma vânzării activelor beneficiarului în urma unei proceduri de faliment ar fi fost mult mai mari decât veniturile estimate în raportul societății EKORDA. Situația este prezentată în mod succint în tabelul de mai jos.

Tabelul 5

Comparația veniturilor posibile în urma vânzării activelor beneficiarului în urma unei proceduri de faliment

Situația prezentată de societatea EKORDA în raport cu situația rectificată a Comisiei (în milioane SKK)

	Societatea EKORDA (31.3.2004)		Rectificare (17.6.2004)	
	Valoare contabilă	Venit	Valoare contabilă	Venit
Active imobilizate	205	92	200	194 ⁽¹⁾
Stocuri	209	42	84	43 ⁽²⁾
Creanțe pe termen scurt	98 ⁽³⁾	20	63	37 ⁽⁴⁾
Numerar	50	50	161	161
Total	562	204	508	435

⁽¹⁾ Pe parcursul procedurii de investigație, beneficiarul a afirmat că valoarea activelor sale imobilizate date în garanție Biroului fiscal a fost 194 de milioane SKK. Aceasta este evaluarea un evaluator independent, exprimată ca „preț de expert”. Acest preț ar trebui să fie o aproximare a prețului cu care ar fi putut fi vândute activele în acel moment. Ar trebui remarcat faptul că acesta constituie un preț minim; autoritățile slovace au estimat prețul activelor date în garanție la 397 de milioane SKK.

⁽²⁾ Coeficientul de lichidare aplicat este de 52 %. Acest coeficient de lichidare poate proveni din faptul că beneficiarul a indicat că intenționează să obțină cel puțin 110 milioane SKK din vânzarea stocurilor cu scopul finanțării concordatului. Cu toate acestea, pe baza unei valori contabile de 209 milioane SKK, acest lucru a fost posibil doar în cazul în care coeficientul de lichidare pentru stocuri era de cel puțin 52 % (110 milioane SKK/209 milioane SKK).

⁽³⁾ Aceasta este valoarea contabilă (166 de milioane SKK), ajustată de societatea EKORDA pentru a reflecta valoarea de lichidare a creanțelor.

⁽⁴⁾ Aceasta este valoarea creanțelor pe termen scurt după ajustarea valorii lor contabile (63 de milioane SKK) cu un coeficient de 59 % aplicat de societatea EKORDA. Nu există un motiv evident pentru care valoarea de lichidare ar trebui să fie inferioară după o astfel de ajustare.

- (104) Costurile procedurii de faliment, potrivit observațiilor beneficiarului privind decizia de deschidere, ar trebui să constituie 18 % din valoarea estimată din încasările obținute din vânzarea activelor beneficiarului în cadrul procedurii respective. Conform beneficiarului, în lumina raportului Băncii Mondiale din 2004 ⁽¹⁸⁾, aceasta reprezintă o rată adecvată. Prin urmare, aplicând acest procentaj la valoarea rectificată a veniturilor posibile în urma vânzării activelor beneficiarului, astfel cum a fost stabilit de către Comisie, costurile procedurii de faliment s-ar ridica la 78,3 milioane SKK. În momentul deducerii acestei sume din veniturile rectificate obținute din vânzarea activelor beneficiarului, rezultatul este mult superior totalului primit de Biroul fiscal în baza concordatului (435 de milioane – 78,3 milioane = 356,7 milioane; totalul convenit în baza concordatului a fost de 224,3 milioane SKK).
- (105) Astfel cum se indică în tabelul 5, veniturile posibile în urma vânzării activelor beneficiarului au fost în valoare de 435 de milioane SKK. Având în vedere faptul că Biroul fiscal ar fi primit aproape 100 % din încasările obținute din vânzare ⁽¹⁹⁾ și chiar permițând ridicarea costurilor procedurii de faliment la maximum 18 % din aceste încasări după cum a afirmat beneficiarul, Biroul fiscal tot ar fi putut primi cu 132,4 milioane EUR mai mult decât în baza concordatului.

⁽¹⁸⁾ Se remarcă faptul că alte rapoarte prezentate de beneficiar (și anume rapoartele întocmite de societate EKORDA și de doamna Kochová) iau în calcul un procentaj al costurilor ușor mai ridicat, de aproximativ 22 %. Cu toate acestea, având în vedere faptul că procedura în acest caz ar avea probabil o durată mai scurtă decât media procedurilor de faliment, nu pare să existe niciun motiv pentru care costurile ar trebui să fie chiar mai mari decât cele aferente procedurilor medii, astfel cum se înregistrează în raportul Băncii Mondiale. În orice caz, se poate estima că numărul redus de creditori și o structură simplă a datoriei (peste 99 % în mâinile unui creditor) ar avea ca rezultat costuri mai mici decât costurile medii.

⁽¹⁹⁾ Acesta ar fi primit 100 % din activele date în garanție (194 de milioane SKK), plus peste 99 % din încasările obținute din vânzarea activelor rămase.

- (106) În plus, chiar prin aplicarea unor coeficienți de lichidare foarte scăzuți furnizați de societate EKORDA în cazul valorii activelor beneficiarului în iunie 2004, veniturile posibile în urma vânzării acestor active (după deducerea costurilor procedurii de faliment – 18 %), ar fi în valoare de 225,5 milioane SKK, ceea ce reprezintă o sumă în continuare mai mare decât cea convenită de Biroul fiscal în baza concordatului ⁽²⁰⁾.
- (107) În cele din urmă, trebuie remarcat faptul că autoritățile slovace nu au susținut declarația beneficiarului conform căreia Biroul fiscal a avut la dispoziție raportul întocmit de societate EKORDA înainte de ședința creditorilor din 9 iulie 2004 și, prin urmare, l-ar fi putut utiliza ca bază pentru decizia acestuia. Cu toate acestea, Biroul fiscal nu a avut rezultatele propriei investigații realizate în luna iunie 2004, care arătau că Frucona dispunea de active importante, astfel cum se indică în tabelul 3. Pe baza acestor date, Direcția Impozite, printr-o scrisoare din 6 iulie 2004 adresată Biroului fiscal, a indicat faptul că Biroul fiscal local nu ar trebui să accepte concordatul propus de beneficiar, deoarece acesta nu era favorabil statului.
- (108) Celelalte rapoarte întocmite de experți furnizate de beneficiar nu au reușit să respecte standardul solicitat pentru a demonstra că a fost îndeplinit criteriul creditorului în economia de piață. În special, niciunul dintre rapoarte nu indică factorii pe care s-a bazat stabilirea coeficienților de lichidare, uneori foarte reduși. În plus, se poate observa, în ceea ce privește raportul doamnei Kochová, ale cărei concluzii au fost semnificativ diferite de concluziile formulate de societate EKORDA, că nu este clar în ce scop a fost întocmit acest raport și care sunt perioada și ipotezele pe care s-a bazat. Raportul întocmit de administratorul judiciar, doamna Holovačová, menționează numai faptul că, în general, procedurile de concordat sunt mai avantajoase pentru creditori decât procedurile de faliment. Prin urmare, niciuna dintre informațiile conținute în oricare dintre aceste două rapoarte nu poate fi utilizată pentru a sprijini sau pentru a respinge afirmația beneficiarului conform căreia criteriul creditorului în economia de piață a fost îndeplinit.
- (109) În plus, în ceea ce privește argumentele referitoare la durata procedurilor de faliment, circumstanțele acestui caz trebuie să fie luate în considerare la evaluarea impactului pe care durata posibilă a procedurilor de faliment ar putea să o aibă asupra procesului decizional al unui creditor privat ipotetic.
- (110) Faptul că statul s-a aflat într-o poziție privilegiată în comparație cu alți creditori, datorită faptului că datoria sa era garantată cu activele imobilizate ale beneficiarului, constituie un alt aspect important în acest caz. În cauza HAMSA, Tribunalul a confirmat că statutul de creditor garantat reprezintă un factor relevant care trebuie să fie luat în considerare în momentul aplicării criteriului creditorului privat ⁽²¹⁾. În conformitate cu articolul 31 alineatul (1) litera (e) din Legea privind falimentul, creanțele unui creditor individual pot fi achitate în orice moment pe parcursul procedurii de faliment din vânzarea activelor care asigură garanția. Prin urmare, în ceea ce privește activele date în garanție în favoarea Biroului fiscal, durata procedurilor de faliment în ansamblu a fost, în opinia Comisiei, irelevantă, deoarece aceste creanțe ar fi putut fi achitate în mod independent de evoluția procedurilor respective.
- (111) În special, chiar luând valoarea estimată de beneficiar în ceea ce privește activele garantate, Biroul fiscal ar fi putut obține o satisfacție anticipată prin vânzarea de valori mobiliare în valoare de cel puțin 194 de milioane SKK sau de 86 % din suma propusă în acordul cu creditorii. Numai în cazul în care ar fi existat anumite perspective ca acesta să nu primească întreaga sumă convenită în concordat, Biroul fiscal ar fi trebuit să analizeze dacă a meritat să aștepte sfârșitul procedurii de faliment. Mai mult, la distribuirea finală a creditorilor, Biroul fiscal ar fi primit aproximativ 99 % din veniturile obținute din vânzarea activelor rămase (185 de milioane SKK, în scenariul cel mai pesimist, și anume prin aplicarea coeficienților de lichidare utilizați de societatea EKORDA, a se vedea tabelul 4). Ar fi trebuit să fie evident pentru Biroul fiscal că recuperarea datoriilor care ar fi rezultat ar fi fost cu mult mai mare decât suma oferită în baza concordatului și că doar o mică parte din acest total ar fi implicat o așteptare, spre deosebire de așteptarea implicată de concordat.
- (112) Prin urmare, se poate concluziona că informațiile privind durata procedurilor de faliment în Slovacia nu ar fi putut influența în mod semnificativ decizia unui creditor privat ipotetic.
- (113) În plus, în orice caz, la momentul concordatului, beneficiarul avea: (i) un număr foarte scăzut de creditori; și (ii) active cu o valoare de lichidare mai ridicată decât valoarea convenită de stat în baza concordatului (astfel cum se ilustrează în tabelul 5, numai veniturile posibile în urma vânzării activelor negarantate era de 241 de milioane SKK).

⁽²⁰⁾ Veniturile obținute din vânzarea activelor beneficiarului s-ar ridica la 275 de milioane SKK (a se vedea tabelul 4). După deducerea costurilor procedurii de faliment, care, potrivit beneficiarului, au constituit 18 % din veniturile obținute din vânzarea activelor, respectiv 49,5 milioane SKK, Biroul fiscal ar fi primit 225,5 milioane SKK.

⁽²¹⁾ Cauza T-152/99, HAMSA, Rec., 2002, p. II-3049, punctul 168.

- (114) Numărul creditorilor implicați în concordat a fost foarte scăzut, și anume nu au existat decât cinci creditori. Dintre acești cinci creditori, patru erau creditori privați, iar ponderea acestora din totalul datoriei a fost de numai 0,6 % (3 797 608 SKK din 644 166 949 SKK), astfel cum se ilustrează în tabelul 2. Prin urmare, statul a fost de departe cel mai important creditor cu 99,4 % din creanțele totale. Astfel de circumstanțe ar reduce în mod semnificativ riscul unor eventuale dezacorduri între creditori și litigii ulterioare și ar manifesta tendința de a scurta durata procedurii de faliment.
- (115) În ceea ce privește argumentul prezentat de beneficiar, pe baza unui raport al Băncii Mondiale „Doing Business 2004” care susține că procedurile de faliment în Slovacia durează în medie 4,8 ani, trebuie menționat faptul că raportul se referă la un „indicator de închidere a unei întreprinderi” general, care măsoară timpul total al unei proceduri de faliment, precum și competențele tribunalului în cadrul unei proceduri de faliment. Această durată nu este complet identică cu durata medie a unei proceduri de faliment. Autoritățile slovace și-au exprimat opinia că, având în vedere circumstanțele acestui caz, durata procedurii de faliment ar fi mai scurtă decât media (a se vedea considerentul 60). Această evaluare a autorităților slovace este deosebit de relevantă având în vedere faptul că procedura în cauză ar urma să fie organizată în conformitate cu legislația și practicile slovace în materie de faliment. În plus, guvernul slovac a fost el însuși creditorul beneficiarului.
- (116) În plus, durata procedurii de faliment în rapoartele furnizate de beneficiar variază în mod semnificativ de la doi ani la peste șase ani ⁽²²⁾. Prin urmare, evaluările duratei procedurilor de faliment în Slovacia pe care beneficiarul le-a prezentat Comisiei au constituit generalizări și nu au luat în considerare particularitățile cazului de față. O parte dintre aceste evaluări au avut un caracter aproximativ și, într-o anumită măsură, au fost divergente între ele.
- (117) În ceea ce privește exemplul specific al unei societăți slovace din același sector de activitate, ca beneficiar a cărui procedură de faliment a durat peste cinci ani, trebuie remarcat faptul că beneficiarul nu a reușit să demonstreze modul în care acest exemplu se referă la acest caz și, în special, dacă societatea respectivă s-a aflat în aceeași situație juridică și materială sau într-o situație juridică și materială foarte apropiată de cea a beneficiarului ⁽²³⁾. Având în vedere faptul că beneficiarul a avut un creditor mare cu statut privilegiat, statul, și un număr de active cu o valoare de evaluare semnificativă, procedura de faliment în cazul beneficiarului ar fi putut fi încheiată relativ repede și, astfel, ar fi prezentat un mod de acțiune preferat pentru cel mai mare creditor, statul.
- (118) În cele din urmă, chiar pornind de la premisa că procedura de faliment ar fi durat între patru și cinci ani, după cum a afirmat beneficiarul, diferența dintre posibilele sume care puteau fi recuperate și sumele convenite în baza concordatului era atât de mare, încât durata procedurilor respective nu ar fi jucat un rol semnificativ în decizia unui creditor privat privind acceptarea sau respingerea concordatului. Având în vedere o rată de actualizare de 5,14 % ⁽²⁴⁾, valoarea actuală a viitorului flux de numerar de 356,7 milioane SKK, chiar și după cinci ani, este de 277,6 milioane SKK, respectiv cu mult peste suma convenită în baza concordatului. În aceste condiții, procedura de faliment ar fi trebuit să dureze peste 9 ani pentru ca valoarea actualizată să fie mai mică decât suma convenită în baza concordatului. O procedură de lichidare atât de lungă nu ar fi fost considerată posibilă în acest caz de către niciun operator privat de pe piață. În plus, valoarea actualizată a sumelor totale de recuperat ar fi majorată în continuare, dacă s-ar lua în considerare faptul că o parte semnificativă a datoriei ar fi putut fi rambursată mai devreme prin vânzarea a activelor garantate (a se vedea considerentul 111).
- (119) Pe baza dovezilor disponibile, se poate concluziona că un creditor privat nu ar fi încheiat concordatul în condițiile convenite de Biroul fiscal în acest caz; având în vedere faptul că Biroul fiscal ar putea fi satisfăcut în calitate de creditor individual în orice moment pe durata procedurii de faliment și că, în plus, ar putea obține 99 % din veniturile distribuite de creditorii rămași (ca urmare a mărimii creanțelor sale în raport cu creanțele celorlalți creditori), se poate concluziona că aproape toate veniturile obținute în cadrul procedurii de faliment ar fi transferate Biroului fiscal și, astfel cum s-a demonstrat mai sus, ar fi fost mai mari decât suma convenită în baza concordatului între creditori.

⁽²²⁾ Raportul doamnei Kochová – 2 ani, raportul doamnei Holovačová – peste 6 ani, raportul Băncii Mondiale din 2004 – 4,8 ani, raportul Ministerului Justiției și al Băncii Mondiale din 2002 – 3-7 ani.

⁽²³⁾ Exemplul prezentat de beneficiar în observațiile sale din 25 octombrie 2005 se referă la falimentul declarat al Liehofruct White Lady Distillery, s.r.o. Levoča.

⁽²⁴⁾ În 2004, rata dobânzii pentru obligațiunile publice cu o scadență cuprinsă între 3 și 5 ani a variat între 4,06 % și 5,14 %. Pentru a păstra natura conservatoare, calculul ia în considerare cea mai mare rată de 5,14 %.

2.2. Concordatul cu creditorii în comparație cu executarea creanțelor fiscale

- (120) Biroul fiscal, spre deosebire de creditorii privați, avea dreptul să procedeze, din proprie inițiativă, la executarea creanțelor fiscale prin vânzarea bunurilor imobiliare, a utilajelor sau a întreprinderii în ansamblul său. Nu au fost furnizate dovezi, în sensul jurisprudenței menționate anterior la considerentul 82, care să indice că Biroul fiscal a luat în considerare acest mod de acțiune și a concluzionat că ar fi mai puțin avantajos decât acceptarea concordatului.
- (121) În orice caz, Comisia consideră irelevant argumentul beneficiarului, conform căruia procedura de concordat protejează societatea împotriva executării creanțelor fiscale. Astfel cum au confirmat autoritățile slovace, executarea creanțelor fiscale a reprezentat o opțiune pentru Biroul fiscal, atât înainte de deschiderea procedurii de concordat, cât și după ce acesta și-a exercitat dreptul de veto asupra concordatului propus. Prin urmare, această opțiune trebuie să fie luată în considerare atunci când se aplică principiul creditorului într-o economie de piață. Beneficiarul nu compară concordatul propus cu rezultatele potențiale ale executării creanțelor fiscale.
- (122) Comisia își bazează analiza pe datele furnizate atât de beneficiar, cât și de autoritățile slovace. În acest context, trebuie remarcat faptul că autoritățile slovace au confirmat că garanția acordată Biroului fiscal a fost de 397 de milioane SKK, astfel cum s-a menționat în decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație. S-a afirmat că această valoare a reieșit din conturile beneficiarului. Beneficiarul, la rândul său, susține că valoarea activelor garantate, exprimată în „prețuri de expert”, este de 194 de milioane SKK (a se vedea considerentul 22). Deși Comisia nu trebuie să determine care dintre cifre este cea corectă, pot fi formulate totuși următoarele concluzii.
- (123) În primul rând, garanția a fost oferită în contrapartidă cu datoria fiscală amânată a beneficiarului, astfel cum se prevede în Legea privind administrarea fiscală. În cazul în care valoarea activelor beneficiarului a reprezentat, în realitate, numai jumătate din garanție, astfel cum sugerează opinia expertului prezentată de beneficiar, aceasta înseamnă că garanțiile solicitate de stat pentru amânările respective au fost insuficiente. În aceste condiții, amânarea impozitelor în valoare totală de 477 de milioane SKK acordată de Biroul fiscal în perioada noiembrie 2002-noiembrie 2003 nu satisface, prin urmare, după toate probabilitățile, principiul creditorului într-o economie de piață. Pentru scopurile prezentului caz, Comisia nu trebuie să stabilească dacă măsurile respective reprezentau sau nu ajutor de stat. Cu toate acestea, în cazul în care amânările anterioare au constituit deja ajutor de stat, principiul creditorului într-o economie de piață nu mai poate fi invocat atunci când sumele amânate sunt (parțial) anulate ulterior.
- (124) În al doilea rând, chiar dacă valoarea inferioară comunicată de beneficiar se utilizează pentru calculul încasărilor în urma executării creanțelor fiscale, un creditor într-o economie de piață, dacă ar fi avut posibilitatea, ar fi preferat această procedură în locul concordatului.
- (125) În cazul executării fiscale, un birou fiscal poate vinde direct activele debitorului (creanțe și alte active imobilizate, bunuri mobiliare, bunuri imobiliare). În momentul în care Biroul fiscal a votat în favoarea concordatului, beneficiarul deținea stocuri în valoare de 43 de milioane SKK, creanțe executorii în valoare de cel puțin 37 de milioane SKK și de 161 milioane SKK în numerar (a se vedea tabelul 5). Trebuie remarcat faptul că doar valoarea respectivelor active imobilizate (241 de milioane SKK; 6,3 milioane EUR)⁽²⁵⁾ ar fi depășit veniturile propuse în cadrul concordatului (224,3 milioane SKK; 5,93 milioane EUR). În plus, beneficiarul deținea alte active, a căror valoare a fost de minimum 194 de milioane SKK.
- (126) În plus, executarea fiscală nu ar implica taxe administrative ca în cazul procedurii de faliment. Aceasta este o procedură deschisă și controlată de biroul fiscal, prin urmare se poate presupune, de asemenea, că va fi rapid finalizată.
- (127) Prin urmare, Comisia a concluzionat că executarea fiscală a activelor beneficiarului ar fi condus la un profit mai mare decât în cazul concordatului.

⁽²⁵⁾ Valoarea activelor imobilizate = stocuri (43 milioane SKK) + creanțe pe termen scurt (37 milioane SKK) + numerar (161 milioane SKK) = 241 milioane SKK.

2.3. Dovezi suplimentare

- (128) Comisia ia notă de scrisoare transmisă de autoritățile slovace adresată de administratorul Direcției Impozite subalternului său, directorului biroului fiscal în cauză (a se vedea considerentul 63). Scrisoarea arată în mod clar că Direcția Impozite (care avusese anterior contacte directe cu beneficiarului) s-a opus concordatului propus și a recomandat în mod clar Biroului fiscal local să nu voteze în favoarea concordatului. Motivul invocat în scrisoarea a fost acela că concordatul propus „nu era avantajos” pentru stat.
- (129) S-a demonstrat, de asemenea, de către autoritățile slovace că exista o circulară clară, trimisă de Ministerul Finanțelor la începutul anului 2004 autorităților fiscale prin care li se recomanda acestora să nu accepte concordate care propun anularea creanțelor autorităților fiscale ⁽²⁶⁾. Această circulară a fost comunicată în contextul modificării Legii privind administrarea fiscală din 1 ianuarie 2004, în efortul de a consolida disciplina în domeniul colectării impozitelor.
- (130) În plus, trebuie remarcat faptul că Biroul fiscal a formulat recurs împotriva concordatului la 2 august 2004, respectiv la mai puțin de o lună după ce și-a dat acordul cu privire la concordat.
- (131) Beneficiarul a indicat că Biroul fiscal își anunțase acordul în privința concordatului, înainte chiar ca beneficiarul să deschidă procedura. Comisia consideră că dovezile prezentate de către beneficiar indică exact contrariul. Într-o scrisoare adresată beneficiarului la 3 februarie 2004, directorul Biroului fiscal local notează că, deși, în principiu, nu este împotriva utilizării unei proceduri de concordat, nu este de acord cu propunerea beneficiarului care prevede un concordat cu o rambursare a datoriei la nivelul de 35 %.
- (132) Pe baza acestor dovezi, Comisia nu poate decât să concluzioneze că autoritățile slovace se opuseseră concordatului propus de beneficiar și că se opuseseră acestuia înainte de deschiderea procedurii concordatului pe 8 martie 2004, înainte de votul creditorilor de pe 9 iulie 2004, dar și după aprobarea concordatului de către tribunal.
- (133) Beneficiarul a afirmat că efectele pe termen lung, precum continuitatea veniturilor fiscale pentru stat, ar trebui să fie luate în considerare (a se vedea considerentul 52).
- (134) În primul rând, este necesar a se sublinia faptul că principiul creditorului în economia de piață este diferit de principiul investitorului în economia de piață. În timp ce investitorul în economia de piață se află în poziția de a decide dacă să intre într-o relație cu societatea în cauză și va fi ghidat de perspectiva strategică pe termen lung de a obține un profit corespunzător din investiția sa ⁽²⁷⁾, „creditorul în economia de piață”, care se află deja într-un raport comercial sau de drept public cu o societate în situație de insolvabilitate, va avea ca obiectiv să obțină rambursarea sumelor datorate ⁽²⁸⁾ în cele mai avantajoase condiții în ceea ce privește nivelul și termenul rambursării. Motivația unui creditor ipotetic în economia de piață și a unui investitor în economia de piață este, deci, diferită. În consecință, jurisprudența a definit principii separate pentru cele două situații.
- (135) În al doilea rând, în ceea ce privește analogia cu creditorul-furnizor, este important a se remarca faptul că natura creanțelor unui astfel de creditor este foarte diferită de cea a creanțelor statului. Deoarece relațiile furnizorului cu societatea insolubilă au o bază exclusiv contractuală, furnizorul ar putea, într-adevăr, să aibă de suferit de pe urma pierderii unui partener comercial. În cazul în care societatea insolubilă este lichidată sau vândută, furnizorul va trebui să caute un nou client sau să încheie un contract cu noul proprietar. Riscul este mai mare dacă dependența sa de societatea aflată în situație de insolvabilitate este semnificativă. Acest creditor va trebui, într-adevăr, să se gândească la propriul viitor. Pe de altă parte, relațiile statului cu societatea aflată în situație de insolvabilitate se bazează pe dreptul public și, prin urmare, nu depind de voința părților. Orice proprietar nou care preia activele unei societăți lichidate va trebui să plătească, în mod automat, impozitele și taxele. În plus, statul nu depinde niciodată de un singur contribuabil. În concluzie, argumentul esențial este că statul, atunci când percepe impozitele și taxele, nu este ghidat de ideea de profit și nu acționează în mod comercial sau din motive comerciale. Prin urmare, analogia evocată nu este bine întemeiată.

⁽²⁶⁾ Se poate deduce din scrisoare că ministerul a fost de acord cu concordatele care constau într-o amânare a plății pentru o perioadă de maximum două luni pentru TVA și accize și de șase luni pentru alte taxe.

⁽²⁷⁾ Cauza T-152/99, *HAMSA*, la care se face trimitere mai sus, punctul 126.

⁽²⁸⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-342/96, *Spania/Comisia*, la care se face trimitere mai sus, punctul 46.

- (136) Comisia consideră că situația statului în prezentul caz nu este comparabilă nici cu situația unui investitor ipotetic în economia de piață, nici cu cea a unui creditor ipotetic dependent în economia de piață. În orice caz, pierderea viitoarelor impozite nu poate fi luată în considerare în momentul aplicării principiului creditorului în economia de piață ⁽²⁹⁾.
- (137) În cele din urmă, se remarcă din situația impozitelor prezentată de beneficiar că cea mai mare parte din taxele plătite de beneficiar, începând cu anul 1995, erau impozite indirecte (accize și TVA). Întrucât aceste taxe sunt plătite de către consumatorii finali, lichidarea beneficiarului nu ar avea niciun impact asupra colectării lor, deoarece consumatorii ar continua să achiziționeze produsele impozitate (în acest caz, în principal, băuturi spirtoase) de la alți producători. În consecință, argumentul beneficiarului privind viitoarele pierderi fiscale considerabile nu este credibil.
- (138) Comisia concluzionează că niciuna dintre celelalte dovezi prezentate de beneficiar nu demonstrează că ar fi fost influențat comportamentul creditorului privat ipotetic. Prin urmare, nicio dispoziție din prezenta secțiune nu modifică evaluarea Comisiei privind acest comportament de la punctul 2.1 sau 2.2.

2.4. Concluzie

- (139) Pe baza dovezilor sus-menționate, Comisia concluzionează că, în cazul de față, criteriul creditorului în economia de piață nu a fost îndeplinit și că statul i-a oferit beneficiarului un avantaj pe care acesta din urmă nu l-ar fi putut obține în condiții normale de piață.
- (140) Prin urmare, Comisia consideră că anularea datoriilor convenită de Biroul fiscal în baza concordatului constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE.

3. COMPATIBILITATEA AJUTORULUI: DEROGARE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 107 ALINEATUL (3) DIN TFUE

- (141) Principalul obiectiv al măsurilor este acela de a sprijini o societate aflată în dificultate. În astfel de cazuri, derogarea prevăzută la articolul 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, care permite autorizarea ajutoarelor de stat destinate facilitării dezvoltării anumitor activități economice, atunci când acestea nu afectează condițiile schimburilor comerciale într-o măsură contrară interesului comun, poate fi aplicată în situația în care se respectă condițiile aplicabile.
- (142) Având în vedere portofoliul de produse al beneficiarului, Comisia a evaluat dacă regulile speciale relevante pentru sectorul agricol se aplică în acest caz. Pe baza informațiilor privind cifra de afaceri a beneficiarului oferite de autoritățile slovace, Comisia a concluzionat în decizia sa de deschidere a procedurii oficiale de investigație că majoritatea produselor beneficiarului nu erau produse prevăzute în anexa I la TFUE și că, prin urmare, sunt aplicabile regulile generale în materie de ajutoare de stat.
- (143) În observațiile sale referitoare la decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație, beneficiarul a contestat datele privind cifra sa de afaceri furnizate anterior de către autoritățile slovace (a se vedea tabelul 1), fără a contesta decizia Comisiei de a efectua examinarea pe baza regulilor generale în materie de ajutoare de stat. Fără a intenționa să stabilească dacă cifrele furnizate de beneficiar au fost corecte ⁽³⁰⁾, Comisia a verificat dacă concluzia de mai sus avea în vedere inclusiv datele noi. Comisia a concluzionat că cea mai mare parte a cifrei de afaceri a beneficiarului este generată de produse care nu sunt prevăzute în anexa I la TFUE. Prin urmare, acestora li se aplică regulile generale și nu cele sectoriale cu privire la ajutoarele de stat.
- (144) Ajutoarele pentru salvarea și pentru restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate sunt reglementate în prezent de orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate ⁽³¹⁾ (denumite în continuare „noile orientări”), care au înlocuit versiunea precedentă adoptată în 1999 ⁽³²⁾ („orientările din 1999”).

⁽²⁹⁾ A se vedea, prin analogie, cauza C-124/10 P, *Comisia/FED*, la care se face trimitere mai sus, punctele 79 și 80.

⁽³⁰⁾ Aceste cifre nu par a fi susținute de conturile anuale prezentate de beneficiar.

⁽³¹⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽³²⁾ JO C 288, 9.10.1999, p. 2.

- (145) În dispozițiile tranzitorii ale noilor orientări se prevede că acestea se aplică examinării oricărui ajutor pentru salvare sau pentru restructurare acordat fără autorizarea Comisiei (ajutor ilegal), dacă ajutorul sau o parte a acestuia a fost acordat după 1 octombrie 2004, respectiv după publicarea noilor orientări în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (punctul 104, primul paragraf). Cu toate acestea, dacă ajutorul ilegal a fost acordat înainte de 1 octombrie 2004, atunci examinarea va fi realizată pe baza orientărilor aplicabile în momentul acordării ajutorului (punctul 104, al doilea paragraf).
- (146) Aprobarea de către Biroul fiscal a concordatului a fost emisă la 9 iulie 2004 și a devenit efectiv la 23 iulie 2004. În consecință, ajutorul a fost acordat în mod ilegal înainte de 1 octombrie 2004. Prin urmare, orientările din 1999 care erau aplicabile în momentul în care ajutorul a fost acordat sunt cele care se aplică.
- (147) Beneficiarul este o întreprindere mijlocie în sensul Regulamentului (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii ⁽³³⁾.

3.1. Eligibilitatea societății

- (148) Potrivit punctului 5 litera (c) din orientările din 1999, o societate este considerată în dificultate atunci când îndeplinește, în conformitate cu dreptul național, criteriile necesare pentru a face obiectul unei proceduri colective bazată pe insolvabilitatea sa.
- (149) Beneficiarul a făcut obiectul unei proceduri de concordat, care, conform definiției din Legea privind falimentul, poate fi aplicată numai societăților insolvabile. Prin urmare, acesta poate beneficia de ajutor pentru salvare și pentru restructurare.

3.2. Ajutorul pentru salvare

- (150) Măsura contestată a fost inițial descrisă de autoritățile slovace ca un ajutor pentru salvare. În conformitate cu orientările din 1999, Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la compatibilitatea ajutorului ca ajutor de salvare, din motivele expuse în partea III.
- (151) Nici autoritățile slovace și nici beneficiarul nu prezentat nicio observație în legătură cu aceste îndoieli. Comisiei nu i-au fost prezentate noi fapte în acest sens.
- (152) Dat fiind că îndoielile sus-menționate nu au fost înlăturate, Comisia concluzionează că ajutorul nu este compatibil ca ajutor pentru salvare în sensul orientărilor din 1999.

3.3. Ajutorul pentru restructurare

- (153) Comisia și-a exprimat îndoielile cu privire la compatibilitatea ajutorului ca ajutor pentru restructurare în sensul orientărilor din 1999, din motivele expuse în partea III.
- (154) Comisia remarcă faptul că autoritățile slovace, care au sarcina de a dovedi că ajutorul de stat este compatibil cu piața internă, nu au prezentat noi fapte în sprijinul acestei concluzii. Comisia a luat notă în mod corespunzător de observațiile prezentate de către beneficiar.

3.3.1. Revenirea la o viabilitate pe termen lung

- (155) Potrivit orientărilor din 1999, acordarea ajutorului pentru restructurare trebuie să fie legată și condiționată de punerea în aplicare a unui plan de restructurare fezabil și coerent, care să permită restabilirea viabilității pe termen lung a întreprinderii. Statul membru se angajează în acest plan, care trebuie să fie validat de Comisie. Nereușita punerii în aplicare de către societate a planului este considerată ca utilizare necorespunzătoare a ajutorului.

⁽³³⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 33.

- (156) În esență, planul de restructurare trebuie să fie de natură să permită beneficiarului să își restabilească viabilitatea pe termen lung într-o perioadă de timp rezonabilă și pe baza unor ipoteze realiste privind condițiile viitoare de operare. Planul ar trebui să descrie circumstanțele care au condus la dificultățile beneficiarului și să identifice măsurile corespunzătoare necesare pentru abordarea acestor dificultăți. Operațiunile de restructurare nu pot fi limitate la ajutorul financiar destinat să compenseze datoriile și pierderile anterioare fără a aborda motivele care au dus la aceste dificultăți.
- (157) Pentru societățile situate în regiuni asistate și pentru întreprinderile mici și mijlocii, orientările din 1999 prevăd condiții de autorizare a ajutorului mai puțin exigente în ceea ce privește punerea în aplicare de măsuri compensatorii și conținutul rapoartelor de monitorizare. Totuși, acești factori nu scutesc astfel de societăți de elaborarea unui plan de restructurare și statele membre de respectarea obligației de a acorda un ajutor pentru restructurare numai în momentul punerii în aplicare a planului de restructurare.
- (158) După deschiderea procedurii oficiale de investigație, autoritățile slovace au confirmat că planul de afaceri pe care beneficiarul a avut obligația de a-l întocmi ca o condiție prealabilă a lansării procedurii concordatului a fost examinat doar de tribunalul competent și nu de autoritatea care a acordat ajutorul și că nici tribunalul, nici Biroul fiscal nu au monitorizat punerea în aplicare a acestuia.
- (159) Spre deosebire de această confirmare, beneficiarul a afirmat că Biroul fiscal a studiat capacitatea planului de afaceri de a restabili viabilitatea pe termen lung înainte de a aproba concordatul, dar nu a prezentat nicio dovadă în acest sens.
- (160) Beneficiarul a afirmat, de asemenea, că absența unui plan formal de restructurare este irelevant în situația unei evaluări *ex post* a ajutorului efectuată de către Comisie, deoarece Comisia poate evalua dacă beneficiarul a devenit în mod efectiv viabil. Potrivit beneficiarului, un plan formal de restructurare nu este necesar decât în cazul unei evaluări *ex ante* pentru care sunt aplicabile doar orientările din 1999.
- (161) Această argumentație nu este corectă. Orientările din 1999 se aplică evaluării compatibilității ajutoarelor notificate și ajutoarelor ilegale. În momentul evaluării se aplică întotdeauna condiția potrivit căreia ajutorul pentru restructurare trebuie să facă obiectul stabilirii unui plan de restructurare viabil. Comisia trebuie să realizeze evaluarea pe baza informațiilor disponibile în momentul în care ajutorul a fost acordat.
- (162) Se poate concluziona că Biroul fiscal, în calitate de autoritate care acordă ajutorul, nu a avut ocazia să evalueze planul de restructurare și să condiționeze anularea creanțelor sale de punere în aplicare a unui plan care ar fi fost monitorizat în mod corespunzător. Prin urmare, prima condiție formală, care este aplicabilă integral și evaluării *ex post*, nu a fost îndeplinită.
- (163) În ceea ce privește conținutul planului de afaceri, autoritățile slovace nu au furnizat nicio informație care să înlăture îndoiele Comisiei cu privire la faptul că, potrivit prevederilor orientărilor din 1999, planul reprezintă un adevărat plan de restructurare.
- (164) Comisia nu poate decât să-și mențină concluzia expusă în decizia de deschidere a procedurii oficiale de investigație. Planul de afaceri prezentat este doar un plan care abordează problema acută a creșterii datoriei beneficiarului către stat. Planul nu analizează în niciun mod circumstanțele care au condus la dificultățile cu care se confruntă beneficiarul, nici situația financiară a societății sau perspectivele financiare ale acesteia la acea dată. Ca urmare a lipsei unei astfel de analize, beneficiarul nu a propus soluții specifice pentru abordarea motivelor individuale care s-au aflat la originea dificultăților sale. Singura măsură descrisă în detaliu este restructurarea financiară propusă în cadrul concordatului cu creditorii.
- (165) Planul nu face deloc referire la creșterea capitalului propriu al beneficiarului, pe care beneficiarul a indicat-o ca fiind una dintre măsurile de restructurare. Niciunul dintre elementele cuprinse în dosar nu demonstrează că majorarea capitalului, efectuată de către societatea Hydree Slovakia ar putea fi considerată drept o măsură care să garanteze că, pe termen lung, beneficiarul nu va repeta strategia sa de finanțare a producției printr-o datorie constituită din TVA și accize, cauză care în final se află la originea dificultăților cu care se confruntă. Autoritățile slovace au confirmat că majorarea capitalului nu reduce în niciun fel riscul repetării problemelor financiare. Aceste îndoeli sunt și mai mari dacă se are în vedere faptul că majorarea capitalului se ridică la 21 de milioane SKK, iar datoria restructurată la 644 de milioane SKK.

- (166) Majorarea capitalului nu este, în sine, o dovadă a încrederii pieței în restabilirea viabilității pe termen lung a beneficiarului. Comisia notează că, în ciuda eforturilor active ale beneficiarului, acesta nu a reușit să obțină un împrumut de la o bancă privată.
- (167) În plus, închirierea activelor de producție unui concurent al beneficiarului, societatea Old Herold s.r.o., a fost motivată, în mod evident, de faptul că beneficiarul și-a pierdut licența de producere a băuturilor spirtoase și nu de faptul că producția ar fi fost deficitară sau ar fi necesitat o restructurare. Este adevărat că beneficiarul însuși ar fi putut solicita o nouă licență după finalizarea concordatului, însă nu a făcut acest lucru. Comisia observă, totuși, că beneficiarul continuă să vândă produse fabricate de societatea Old Herold cu instalațiile beneficiarului și sub marca sa și, mai mult, intenționează să crească aceste vânzări, astfel cum se specifică în raportul anual pentru perioada 29 aprilie- 30 decembrie 2004. Prin urmare, închirierea acestor instalații de producție nu poate fi considerată o măsură de restructurare, deoarece din toate dovezile disponibile rezultă faptul că restructurarea acestei părți a producției nu era necesară.
- (168) În ceea ce privește celelalte măsuri propuse în planul de afaceri, îndoielile Comisiei nu au fost înlăturate. Aceste măsuri sunt pur și simplu activități care fac parte din cursul normal al activității economice și nu constituie măsuri de raționalizare (vânzarea echipamentelor vechi sau a vehiculelor). Cele două măsuri structurale propuse (oprirea producției băuturilor nealcoolice nerentabile și vânzarea unor bunuri imobiliare) au fost descrise foarte vag, fără a se indica produsele concrete sau un calendar. Autoritățile slovace au confirmat că bunurile imobiliare destinate vânzării (o clădire administrativă, un magazin și o casă de agrement) nu fuseseră vândute la data de 10 octombrie 2005, respectiv această măsură planificată nu fusese pusă în aplicare astfel cum se anunțase.
- (169) Combinarea lipsei unui plan formal de restructurare și a unei analize reale a dificultăților, a măsurilor necesare abordării acestor dificultăți și a condițiilor și perspectivelor pieței determină Comisia să concluzioneze că planul de afaceri prezentat de beneficiar nu este un plan de restructurare real, astfel cum se prevede în orientările din 1999⁽³⁴⁾. Îndoielile Comisiei cu privire la restabilirea viabilității pe termen lung a beneficiarului nu au fost, prin urmare, înlăturate.

3.3.2. Ajutorul limitat la strictul necesar

- (170) Deși concluzia Comisiei, că în lipsa unui plan de restructurare real îndoielile sale în ceea ce privește viabilitatea pe termen lung a beneficiarului se mențin, este suficientă în sine pentru a concluziona că ajutorul respectiv nu este compatibil cu piața internă, Comisia va analiza și cel de al doilea criteriu central prevăzut în orientările din 1999, și anume necesitatea limitării ajutorului la strictul minim necesar.
- (171) În temeiul punctului 40 din orientările din 1999, valoarea și intensitatea ajutorului trebuie fie limitat la strictul minim necesar pentru a permite restructurarea, în funcție de disponibilitățile financiare ale beneficiarului. Acesta trebuie să contribuie în mod considerabil la planul de restructurare cu propriile sale resurse.
- (172) Costurile restructurării s-au ridicat la valoarea totală a datoriei restructurate prin concordat. Beneficiarul a plătit 35 % din această sumă.
- (173) Autoritățile slovace nu au furnizat nicio explicație suplimentară ca răspuns la îndoielile exprimate de Comisie în această privință. Beneficiarul a explicat modul în care a finanțat plata datoriei restante după concordat (a se vedea considerentele 30-35). Potrivit beneficiarului, propria contribuție s-a ridicat la 231 de milioane SKK (6,1 milioane EUR).
- (174) În primul rând, resursele aflate la dispoziția beneficiarului au depășit valoarea datoriei restante după concordat. Acest lucru indică faptul că ajutorul nu s-a limitat la minimul necesar.

⁽³⁴⁾ A se vedea, de asemenea, cauza C-17/99, Franța/Comisia, Rec., 2001, p. I-2481.

- (175) Ca o dovadă mai importantă, totuși, Comisia consideră că creditele acordate de Old Herold nu se califică drept o contribuție proprie a beneficiarului în sensul orientărilor din 1999. Datoriile constituie o sursă permanentă de finanțare a activităților întreprinderii. Acestea sunt împrumuturi pe termen scurt, care trebuie, însă, să fie rambursate. Numai în cazul în care furnizorii se angajează să permită prelungirea termenului de plată peste limita practică în mod obișnuit, resursele suplimentare devin disponibile societății pentru restructurare, această întârziere constituind un semn că piața crede în fezabilitatea refacerii viabilității.
- (176) Beneficiarul nu a demonstrat în niciun fel faptul că amânarea plății acordată de societatea Old Herold depășea în mod considerabil practica comercială curentă dintre beneficiar și furnizorii săi. Scadența la 40 de zile poate fi considerată o practică standard, în special dacă se are în vedere faptul că aceasta i-a fost acordată beneficiarului după concordat. Prin urmare, beneficiarul nu se mai confruntă cu dificultăți financiare. Principalul scop al concordatului a fost de a-l sprijini pe beneficiar să-și soluționeze problemele financiare.
- (177) În consecință, Comisia concluzionează că prelungirea scadenței nu poate fi considerată drept o contribuție pentru restructurare din resurse externe.
- (178) Fără această amânare, contribuția proprie a beneficiarului în sensul orientărilor din 1999 este de 131 de milioane SKK (3,4 milioane EUR), ceea ce corespunde unui procent de 20 % din costurile de restructurare.
- (179) Orientările din 1999 nu prevăd niciun prag care să indice momentul în care contribuția proprie a beneficiarului este considerată ca fiind semnificativă.
- (180) Luând în considerare practica Comisiei în ceea ce privește aplicarea orientărilor din 1999 și evoluția politicii sale în ceea ce privește acest criteriu care a condus la introducerea de praguri în noile orientări din 2004 ⁽³⁵⁾, Comisia consideră contribuția beneficiarului, echivalentă cu 20 %, relativ scăzută. O astfel de contribuție ar putea fi acceptabilă, în conformitate cu orientările din 1999, numai dacă toate celelalte condiții necesare aprobării ajutorului ar fi îndeplinite. Ulterior, Comisia ar trebui să ia în considerare astfel de criterii, de exemplu dacă societatea este activă într-o regiune asistată, măsura în care sursele de finanțare reflectă încrederea pieței, cu excepția beneficiarului și a acționarilor, într-o viabilitate pe termen lung a societății sau alte caracteristici ale cazului.
- (181) În lumina celor de mai sus, Comisia nu poate admite că, în acest caz, contribuția beneficiarului este semnificativă. Comisia concluzionează că îndoielile sale privind importanța contribuției proprii a beneficiarului și limitarea ajutorului la minimumul necesar nu au fost înlăturate.

3.4. Compatibilitatea ajutorului: concluzie

- (182) Comisia concluzionează că ajutorul nu este compatibil cu piața internă, nici ca ajutor pentru salvare, nici ca ajutor pentru restructurare. În plus, niciuna dintre derogările prevăzute în tratatul TFUE nu se aplică prezentului caz.

VII. CONCLUZIE

- (183) Comisia constată că Republica Slovacă a acceptat în mod ilegal anularea datoriei fiscale a societății Frucona Košice a.s., încălcând articolul 108 alineatul (3) din TFUE. Acest ajutor nu este compatibil cu piața internă, în temeiul niciunei derogări prevăzute în TFUE.
- (184) Chiar dacă punerea în aplicare a anulării de către Biroul fiscal a fost suspendată în așteptarea soluționării acestei proceduri, Comisia constată că avantajul pentru beneficiar a fost creat momentul în care Biroul fiscal a decis să renunțe la o parte din creanțele sale și, prin urmare, a pus ajutorul la dispoziția beneficiarului. Acest moment îl reprezintă momentul intrării în vigoare a acordului cu creditorii la 23 iulie 2004. Avantajul beneficiarului în raport cu concurenții săi constă în faptul că Biroul fiscal a solicitat din partea acestuia plata datoriilor fiscale.

⁽³⁵⁾ Pragul pentru întreprinderile mijlocii conform orientărilor din 2004 este de minimum 40 %.

- (185) Pentru a restabili situația *ex ante*, ajutorul de stat trebuie să fie recuperat. Având în vedere faptul că avantajul a fost acordat la momentul intrării în vigoare a acordului cu creditorii la 23 iulie 2004, valoarea ajutorului care trebuie recuperat este suma totală a anulării prevăzute în acordul respectiv.
- (186) Cu toate acestea, Curtea Supremă a Republicii Slovace a decis că taxele de circulație restante în valoare de 424 490 SKK au fost în mod greșit incluse în concordat. În consecință, datoria globală prevăzută în concordat a fost redusă cu această valoare și valoarea datoriei față de Biroul fiscal și prevăzută în concordat, astfel cum a fost rectificată a fost de 640 369 341 SKK.
- (187) Taxele de circulație restante, care fuseseră considerate între timp ca anulate, au fost plătite integral la 2 august 2006. Această plată ar trebui să fie luată în considerare în momentul calculării valorii ajutorului și a dobânzii aferente care nu au fost încă recuperate.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2007/254/CE se abrogă.

Articolul 2

Ajutorul de stat acordat de Republica Slovacă societății Frucona Košice a.s., în valoare totală de 416 515 990 SKK, este incompatibil cu piața internă.

Articolul 3

- (1) Republica Slovacă trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiar ajutorul menționat la articolul 2, pus la dispoziția acestuia în mod ilegal, luând în considerare faptul că suma de 424 490 SKK corespunzătoare taxelor de drum restante a fost plătită în contul Biroului fiscal local la 2 august 2006.
- (2) Recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile prevăzute în dreptul național, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a deciziei.
- (3) Suma recuperată trebuie să includă dobânda aferentă întregii perioade cuprinse între data la care ajutorul a fost pus la dispoziția societății Frucona Košice, a.s. și data recuperării efective a acesteia.
- (4) Dobânda se calculează în conformitate cu dispozițiile capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽³⁶⁾. Pentru întreaga perioadă specificată la alineatul (3) se aplică o dobândă compusă.

Articolul 4

Republica Slovacă trebuie să informeze Comisia cu privire la măsurile luate pentru a se conforma prezentei decizii, în termen de două luni de la notificarea acesteia. Pentru furnizarea informațiilor respective se utilizează chestionarul atașat în anexa la prezenta decizie.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Republicii Slovace.

Adoptată la Bruxelles, 16 octombrie 2013.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

⁽³⁶⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

ANEXĂ

INFORMAȚII PRIVIND PUNEREA ÎN APLICARE A DECIZIEI COMISIEI

1. **Calcularea valorii care trebuie recuperată**

- 1.1. Trebuie furnizate următoarele informații privind valoarea ajutorului de stat ilegal care a fost pus la dispoziția beneficiarului:

Data(datele) ^(o)	Valoarea ajutorului (*)	Monedă

^(o) Data sau datele la care ajutorul sau ratele individuale ale ajutorului au fost puse la dispoziția beneficiarului.

(*) Valoarea ajutorului pus la dispoziția beneficiarului (contravaloarea brută a ajutorului).

Observații:

- 1.2. Trebuie explicat în detaliu modul în care vor fi calculate dobânzile aferente ajutorului care urmează să fie recuperat.

2. **Măsurile prevăzute și deja aplicate pentru recuperarea ajutorului**

- 2.1. Trebuie descrise în detaliu măsurile prevăzute și măsurile care au fost deja aplicate pentru recuperarea imediată și efectivă a ajutorului. De asemenea, trebuie specificat, dacă este cazul, temeiul juridic pentru măsurile luate/prevăzute.
- 2.2. Care este calendarul aferent procesului de recuperare? Când se va încheia procesul de recuperare a ajutorului?

3. **Recuperarea deja efectuată**

- 3.1. Trebuie furnizate următoarele informații privind valoarea ajutorului care a fost recuperată de la beneficiar:

Data(datele) ^(o)	Valoarea ajutorului rambursat	Monedă

^(o) Data(datele) la care a fost rambursat ajutorul

- 3.2. Trebuie atașată dovada rambursării valorii ajutorului, specificată în tabel, în conformitate cu punctul 3.1 de mai sus.